

Rick Warren:

A céltudatos egyház

A Biblia szerint Isten mindent céllal teremtett. Így teremtett a növényeket, állatokat és célja volt az ember teremtésével is. Mindent valamilyen okkal teremtett. Isten soha nem teremtett semmit aminek ne szánt volna szerepet.

Tartalom:

→ A gyülekezet öt célja - Hogyan tudjuk új módon közölni Isten céljait

→ A gyülekezeti tagok elkötelezettségének mértéke

→ Kiegyensúlyozottság

→ Az evangelizálás hat alapelve

→ Az istentisztelet - Hogyan lehet tömegeket vonzó alkalmakat szervezni

→ A gyülekezet mint isten családja

→ Hogyan mozdítsuk előre gyülekezetünk tagjait a növekedésben?

→ A látásról

→ Félelem a sikertelenségtől

→ Krisztusban való egészséges magabiztosságról

→ Az én történetem

A gyülekezet öt célja

Az imádat

Amikor egy gyülekezet ezt az öt célt állítja maga elé akkor automatikusan növekedni fog és felépíti önmagát. Ezeknek az igéknek a fényében a Biblia azt tanítja, hogy a gyülekezet öt ok miatt létezik. Először is azért létezünk, hogy ünnepeljük Isten jelenlétét az imádatban. A Biblia azt mondja, hogy az imádat legyen ünneplés. Így olvassuk a Zsoltárok 31,4-ben: „Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztaljuk együtt az Ő nevét.” A Zsoltárok 122,1 ezt mondja: „Örülök ha ezt mondják nekem, az Úr házába megyünk.” Tehát a gyülekezet első számú célja, ünnepelni az Úr Jézus Krisztus jelenlétét. A gyülekezetben minden nap húsvét vasárnap van, mert mindig Jézus feltámadását ünnepeljük.

Az evangélium

A küldetés nagyon fontos célja az evangelizáció, ami az örömhír hirdetése. Isten eljött erre a földre emberi formában. Jézus Krisztusban tökéletes, büntelen életet élt és megmutatta hogyan kerülhetünk kapcsolatba Istennel, az Atyával. Majd meghalt a kereszten a mi bűneinkért, eltemették, de harmadnapra feltámadt és elment az Atyához a Mennybe. Egy nap majd visszajön a földre, hogy magával vigye a családját, Isten Gyülekezetét. Isten azt akarja, hogy mindenki megismerje Krisztust. Arra teremtettünk, hogy közösségben legyünk Vele. Isten önmaga számára teremtett. Amíg ezt nem értjük meg, addig nem sok értelme van az életnek. Jézus így folytatja: „bemerítve őket...” Miért foglalja be Isten a bemerítést a nagy küldetésbe? Miért mondja Isten, hogy ez is a gyülekezet célja? Azért, amit a bemerítés képvisel. A bemerítés két eseményt jelez. Először is azt mutatja, ami már megtörtént a szívedben: a megtérést. Külső jele a belső odaszánásnak. Hallottad mind az öt cél említését ebben a szakaszban? Bemerítették őket a közösség jeleként, majd minden nap találkoztak. Együtt dicsőítették Istent, szolgáltak az emberek szüksége szerint, hirdették az evangéliumot a

hitetleneknek és tanítványokat neveltek, segítve a hívőknek abban, hogy megtanulják az Újszövetség tanításait, az apostoli tanításokat.

Egy másik példát láthatunk az Efézus 4,11–16-ban. Ebben a szakaszban Pál beszél mind az öt célról. Figyeljük csak meg: „Isten adott némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére.” Beszél szolgálatról, Krisztus testének felépítéséről, míg eljutunk mindannyian a hit egységére (ez a közösség) és Isten fia ismeretének nagykorúságára (ez a tanítványság), az egész test pedig az ő hatására egybeilleszkedve növekszik és felépíti magát szeretetben, miközben minden egyes rész elvégzi a maga feladatát.

Az evangélium hirdetése

A második célunk Isten szavának továbbadása a hitetleneknek – az evangelizáció, bizonyoságtétel, a jó hír elmondása. Az ApCsel 20,24-ben Pál azt mondja, hogy a legfontosabb feladata bevégezni a szolgálatát, azt a munkát amire az Úr Jézus elhívta, hogy elmondja az Isten kegyelméről szóló jó hírt. Tudtad, hogy Isten egy életre szóló feladatot bízott rád? Abban a pillanatban, amikor hívő lettél, Isten életre szóló megbízást adott. Ennek egyik része, hogy mond el az örömhírt a körülötted élőknek. Lehet, hogy te vagy az egyetlen keresztény, akit ismernek és a legtöbb, amit valakivel tehetsz, hogy elmondod neki az evangéliumot. Lehet, hogy még nem olvasta a Bibliát, de látni fogja az életeden és hallani fogja a szavaidból. Milyen nagy boldogság lenne, ha halálod után a Mennyben valaki odamenne hozzád és ezt mondaná: köszönöm, hogy te általad jutottam ide. Nyíltan had kérdezzem meg: lesz-e valaki a te segítségével révén a Mennyben? Megosztottad-e már a hitedet valakivel? Ez az Isten terve és egyik célja az életeddel. Elmondani Isten szavát az evangéliumon keresztül.

Közösség

A gyülekezet harmadik célja, hogy megtestesítse Isten családját, ami azt jelenti, hogy behozza a családot Isten közösségébe. Nekünk mint Krisztus teste tagjainak bátorítanunk kell egymást. A Biblia ezt mondja az Efézus 2,19-ben: „Polgártársai vagytok a szenteknek és háza népe Istennek a többi kereszténnyel együtt.” Isten azt akarja, hogy tagja légy az ő családjának és élvezd a hívők közösségét és támogatását.

Tanítás

A negyedik cél, Isten embereinek a képzése, vagyis a tanítás. Segítjük őket a növekedésben a tanítványképzéssel. Szeretnénk ha eljutnának a szellemi érettségre. Az előbbi igevers azt mondja, hogy fel kell építeni Krisztus testét erőben és érettségben, amíg teljesen fel nem növekszik az Úrhoz. Nem elég az embereket megnyerni Krisztusnak. Segítenünk kell, hogy hasonlónak legyenek Jézushoz a cselekedeteikben, viselkedésükben, beszédükben, gondolkodásukban és életük minden más területén, az otthoni kapcsolataikban.

Szolgálat

Az ötödik cél, bemutatni Isten szeretetét a szolgálaton keresztül. A Biblia azt mondja, hogy Isten szeretetének a példái vagyunk a világ számára és mint pásztorokra és tanítókra, ránk vár az a feladat, hogy felkészítsük a gyülekezetünk családjához tartozó hívőket. Az Efézus 4.12 szerint a gyülekezet vezetői, pásztorai és tanítói készítik fel Isten embereit a szolgálat munkájára.

Tehát ez a gyülekezet öt célja. Ezeket kell saját szavaiddal megfogalmazni, egyetlen mondatban. Hagy mondjam el az én gyülekezetem célnyilatkozatát. Így hangzik: Jézus Krisztushoz vezetni az embereket, hogy tagjává legyenek Isten családjának, eljuttatni őket a Krisztus szerinti értettségre és felkészíteni őket a szolgálatra a gyülekezetben és küldetésükre a világban, hogy megdicsőítsék Isten nevét.

Szeretném felhívni a figyelmet három dologra amelyek hatékony célnyilatkozatot eredményeznek. Mindenekelőtt az eredményekről és nem a teendőkről szól. Más szóval a célnyilatkozat ezt mondja: ez az, amit eredményként látni szeretnénk. Megváltozott életeket. Azt akarjuk, hogy Jézushoz jöjjenek. Látni szeretnénk, hogy beépülnek Isten családjába és növekednek a szellemi érettségre és felkészíteni őket a szolgálatra a gyülekezetben, ki akarjuk őket képezni a missziókra, hogy megosszák Jézus Krisztus jó hírét. Ha igazi dicsőítést akarunk, akkor Istent imádó életre vezetjük őket, betöltve a gyülekezet céljait. Azt is figyeljük meg, hogy ez a célnyilatkozat mindenkit arra bátorít, hogy részese legyen a munkának. Mindenki részt vehet benne. A célok nemcsak a vezetők vagy a pásztorok számára adottak. A gyülekezet céljai olyanok, amelyekért minden keresztény felelős, hogy betöltse azokat. Nagyon fontos, hogy ezeket a célokat lebontsd lépésekre. Nyilvánvaló, hogy az evangelizációnak meg kell előznie a tanítvánnyá tételt. Ahhoz, hogy elkezdhesse a szolgálatát,

előbb növekednie kell szellemileg, majd ahogyan növekszik és szolgál, ez által bizonyosság lesz a világnak. Ezt tesszük a gyülekezetünkben. Behozzuk az embereket, hitre segítjük őket, kiképezzük a szolgálatra és kiküldjük őket a világba. Behozzuk, felépítjük, kiképezzük, kiküldjük őket a világba. Ezt tesszük újra meg újra. A mi gyülekezetünk az USA egyik legnagyobb gyülekezete, bár még csak 18 éves. Csupán hét emberrel kezdtük. Az egyik oka annak, hogy ilyen nagyra nőtt, hogy az említett öt dolgot tettük. Hangsúlyoztuk az imádatot, az evangelizálást, a közösséget, a szolgálatot és a tanítványképzést. Újra és újra ezeket hangsúlyoztuk, hogy szeretnénk minden tagot bevonni ebbe az öt célba és mindezt Isten dicsőségére tenni, mint okos Istentisztelet, amint a Róma 12-ben olvassuk. Nem elég csupán felfedezni Isten céljait, megfogalmazni azokat, hanem meg is kell ismertetni a gyülekezet minden tagjával és újra meg újra beszélni kell róluk. A vezetőség első számú feladata folyamatosan tisztázni, definiálni a célokat a gyülekezetnek.

Hogyan tudjuk új módon közölni Isten céljait?

Ezt is meg kell tanulnunk. Erre is öt módot használtunk. Először is használjunk jelmondatokat. Ezek olyan rövid mondások, melyekre könnyű emlékezni. Például: Minden tag egy szolgálattelvő.

Vagy: Isten akarata, hogy mindenki megismerje őt.

Használhatunk szimbólumokat. A szimbólumokban erő rejlik és ezt minden nagy vezető tudja. Vannak olyan szimbólumok, amelyektől elszorulna a szívünk, mások büszkeséggel töltenének el (horogkereszt, félhold, nemzeti zászló stb.) A célok szimbólumai segítik a vizuális emlékezést.

Egy harmadik mód a célok megtanítására az igevers tanítás. Amint tanítod a Szentírást és magad is tanulmányozod azt, mindig visszatérsz ahhoz, hogy mit mond a Biblia. Nem az a lényeg, hogy mit gondolnak mások vagy mi a tradíció, hanem hogy mit mond a Biblia. Mert csak erre lehet hagyatkozni, semmi másba nem lehet megbízni.

Taníthatod Isten céljait úgy is, hogy elmondasz történeteket. Mondd el hogyan növekedtek egyes hívők, miként szolgáltak keresztények más emberek felé, hogyan segített egy

gyülekezet embereknek átjutni nehéz élethelyzeteken. Testvérek jobban megértik az igazságot történetek elmondásával, mintha csupán elmagyarázod nekik.

Az is fontos, hogy légy konkrét. Mondd ezt: a mi gyülekezetünkben ezt így csináljuk... Ezek a csoportjaink működnek és ilyen Biblia tanulmányokat végeznek. Mondd el pontosan, hogy a ti gyülekezetetek hogyan kívánja elérni a kitűzött célokat.

Az eszközök

Most rátérek az eszközökre, amelyek segítségével megismertettük Isten céljait a gyülekezetünkre vonatkozóan. Havonta egyszer külön tanítom azokat, akik az elmúlt hónapokban lettek a gyülekezetünk tagjai. Ebben a csoportban részletesen elmagyarázom a gyülekezet céljait. Minden januárban van egy tanításom ezzel a címmel: miért létezik a gyülekezet? Ez az üzenet évről évre ugyan az, csupán a történetet változtatom meg. Ezt mondom: testvéreim itt az ideje, hogy áttekintsük miért van gyülekezetünk. Miért tesszük azt, amit éppen teszünk? Újra és újra áttekintjük, mert senki sem emlékezne rá, ha csak egyszer hallaná. Tanítanunk kell ezt újra és újra. Havonta egyszer szükséges szólni a gyülekezet céljairól. Például egyik hónapban kiemelten taníthatsz az istentiszteletről, következő hónapban az evangelizálásról stb. Lehetnek olyan gyakorlatok és igetanulmányok is, amelyek segítenek egyes célok megértésében. Kinyomtathatjuk a célokat szórólapra vagy közzétehetjük a gyülekezeti újságban a következő címmel: gyülekezetünk átfogó céljai. Tehát amikor jönnek az emberek megismerhetik azokat. Nagyon fontos, hogy újra meg újra tanítsuk azokat az igeszakaszokat, amiket már eddig is említettünk (pl. az ApCsel 2). Ne féljük ismételni önmagunkat. Sokszor kell valamit hallani ahhoz, hogy megragadjon az értelmünkben és szívünkben. Nem elég csupán tanítani a gyülekezetünk céljait, meghatározni azokat, elmondani mindenkinek. Ezeket alkalmazni is kell a gyülekezet minden egyes területére. Ennek kulcsa az egyensúly. Tudjuk, hogy az egyensúly olyan alapelv, amely szerint Isten a világot teremtette. Amikor Isten megteremtett, két lábat teremtett, hogy egyensúlyban lehessünk. Ha házat építünk, a falaknak is egyensúlyban kell lenniük, ha azt akarjuk hogy ne dőljön össze, ha a tetőt rátesszük. Isten azt akarja, hogy életed minden területén összhang legyen. Isten azt akarja, hogy a gyülekezetben is az öt cél egyensúlyban legyen és ha nincs tervetek erre, a gyülekezet kiegyensúlyozatlan lesz és hajlamosak lesztek

valamelyik cél túlhangsúlyozására és a többi elhanyagolására. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy mindenkinek lesz egy célja, amit a legfontosabbnak érez. A célokról hallva egyesek mély vágyat éreznek az imádatra és csak imádó istentiszteleteket akarnak. Mások szemében az evangelizálás az érték. Némelyek gyakorlati módon akarnak segíteni a fájdalmak és a szükségek enyhítésében. Isten mindannyiunkat egy gyülekezetbe helyezett, hogy mindezeket elvégezhessük. A különböző célok iránt más és más vonzalmat adott. Ha viszont nincs tervetek, akkor kiegyensúlyozatlan a gyülekezet céljainak építése. Megfigyelheted, hogy túlhangsúlyozásra kerülnek azok a célok, amiket a pásztor vagy egyes vezetők fontosnak tartanak. Például, ha pásztorként az evangelizálás ajándékát kaptam, akkor hajlok arra, hogy azt hangsúlyozzuk, de elhanyagoljuk mind a többi célt. Lehet, hogy sokakat nyerünk meg a Krisztusnak, de senki sem nő fel a hitben. Ha olyan pásztor vagyok, aki a tanítás ajándékát kaptam akkor segíteni akarom a hívőket a növekedésben. Ez meg is valósulhat és a tagság növekszik az Úrban, de senki sem fog megtérni. Vagy ha szívem könnyörülettel van tele, mert az az ajándékom, hogy szolgáljam a szükségben levőket, a szegényeket, a sérülteket vagy a reményteleneket, akkor eltölthetem ezzel az egész időmet és gyülekezetünknek rengeteg szolgálata lesz az elesettek között, de talán nem lesz határozott szellemi növekedése. Nem lesz hely az evangelizálásnak. Lehet hogy az eleven dicsőítésért égek és nagyszerű összejöveteleink vannak, de megfeledezünk a többi célról... Talán nagyszerű a közösség, a keresztények nagyon közel kerülnek egymáshoz, a testvérek szeretik egymást Krisztusban, de nem töltjük be a többi célt. Kiegyensúlyozott, egészséges gyülekezethez tervezni kell, ami egyensúlyban tartja az öt célt. Erről szól a következő előadás.

A gyülekezeti tagok elkötelezettségének mértéke

Ezt az előadást egy kérdéssel szeretném kezdeni: Vajon azonos szellemi szinten áll-e mindenki a gyülekezetben? A kérdés nevetséges, mert nyilvánvaló, hogy nem. A gyülekezetek olyan emberekből állnak, akik mind az odaszánás, mind a szellemi érettség mértékét tekintve különböznek egymástól. Egyesek eljárnak a gyülekezetbe, de még nem keresztények. Csak fontolgatják Jézus igényeit és figyelnek. Mások éppen csak újjászületett hívők, akik most fogadták be Jézus Krisztust uruknak és megváltójuknak. Megint mások a szellemi fejlődés útján járva egyre érettebbé válnak. Vannak olyanok is, akik már szolgálnak a gyülekezetben a maguk munkaterületén, mások pedig bizonyosságot tesznek és eljutottak oda, hogy a gyülekezet vezetői.

Ebben az előadásban szeretném felvázolni a gyülekezetet a tagok elkötelezettségének mértéke alapján. A gyülekezettel kapcsolatban ne csak arra gondoljunk, hogy öt célt kell elérnie, hanem arra is, hogy ezt az öt célt öt különböző embercsoport számára tűzzük ki. Ezeket a csoportokat az odaszánásuk mértéke és a célok iránti elkötelezettségük határozza meg. Hadd magyarázzam el ezt egy ábra segítségével, amit mi használunk, és úgy nevezünk, hogy az odaszánás körei.

Az öt koncentrikus kör öt különböző odaszánási szintet jelöl. Ezek megfelelnek a gyülekezet öt céljának. Szolgálunk a gyülekezeti magban, tanítvánnyá tesszük az elkötelezetteket, közösségi életet élünk a gyülekezetben, istentiszteleteink nyitottak a tömegek előtt, és evangelizálunk a lakóterületünkön. Nem számít hogy nevezzük ezt az öt kört. Az a lényeg, hogy a szellemi érettség öt különböző szintjét képviseli. Szeretném elmagyarázni belülről kifelé haladva. A központi körben található a gyülekezet magja. Azok a tagok alkotják, akik a legodaszántabbak a gyülekezetben. Ők végzik a szolgálatokat, énekelnek, zenélnek, tanítanak a vasárnapi iskolában, bibliaiskolában, vezetik a kis csoportokat, lehetnek diakónusok vagy előljárók, akik előkészítik a gyülekezet különböző szolgálatait és programjait. A mag a gyülekezet legkisebb csoportja, mert ezek a tagok a legaktívabbak.

A következő csoport kifelé haladva a következő kör. Amint látjátok, ez egy kicsit nagyobb mert ebbe a körbe többen tartoznak, mint a magba. Úgy hívjuk ezt a kört, hogy elkötelezettek köre. Vannak-e olyan növekvő és szellemileg érett tagok a gyülekezetben, akik valamilyen

oknál fogva nem szolgálnak? Persze hogy vannak. Őket nevezzük elkötelezetteknek. Arra kérjük őket, hogy kötelezzék el magukat három szokás kialakítására szellemi növekedésük érdekében. Ezekről egy másik előadásban beszélek. Tanfolyamot tartunk nekik azzal a címmel: hogyan érem el a szellemi érettséget? Ők naponként töltenek időt Istennel, olvassák a Bibliát és imádkoznak. Támogatják anyagilag a gyülekezetet adakozásukkal és tizedükkel, és tagjai egy kis csoportnak. Ők elkötelezték magukat a szellemi növekedésre.

A következő csoport kifelé haladva egy kicsit bővebb. Ezt hívjuk a nagy gyülekezetnek. Azok tartoznak bele, akik a gyülekezet tagjai és a gyülekezeti családot alkotják. Vannak-e olyanok a közösségekben, akik tagjai ugyan a gyülekezetnek, de nem érettek és nem is végeznek semmilyen szolgálatot? Persze. Ők azok, akik nemcsak eljárnak a gyülekezetbe, hanem vállalják a közösséget más hívőkkel, és annak ellenére, hogy még kiskorúak, hűségesek a gyülekezethez.

A következő kör kifelé egy kicsit még nagyobb, mert ez valószínűleg egy még nagyobb csoportot jelöl. Azokat, akik eljárnak az istentiszteletre. Ezt a csoportot tömegnek hívjuk. Mert ez meglehetősen nagy csoport. Ezek a csoportok mind jelen vannak az istentiszteleten, és az összes közül a legnagyobb a lakókörnyezetek köre. Ide tartozik mindenki, aki autóval vagy gyalog könnyen eljut a gyülekezetbe. A lakókörnyezet a halastavatok, ahová kimentek embereket fogni. Azok az emberek, akiket meg akartok nyerni Krisztus Jézusnak.

A céltudatos gyülekezet stratégiája továbbviszi az embereket a külső körökből a belső körök felé. Más szóval, először ki kell menni a lakókörnyezetünkbe és meg kell nyerni őket Krisztus Jézusnak. El kell mondani a jó hírt és segíteni kell nekik Krisztushoz jönni, be kell vinni őket a gyülekezeti istentiszteletre és továbbvinni őket a belső körök felé, míg be nem lépnek a magba, a gyülekezet középpontjába, ahol elkezdik a szolgálatot és élethivatásuk gyakorlását a világban. Mi történik a gyülekezetek magjával? Visszaküldöd őket a lakókörnyezetükbe, és így a folyamat kezdődik előlről. Ha Jézus szolgálatát tanulmányozod, azt találod, hogy Jézus mindig ott kezdte, ahol az emberek voltak, de soha nem hagyta ott őket. Azon a szinten kezdte, ahol az emberek voltak, és úgy fogadta őket, ahogy éppen voltak. De finoman egyre mélyebb és mélyebb odaszánásra készítette őket.

Ezzel a kis vázlattal rámutattam az elkötelezettség öt szintjére, melyek megtalálhatók a gyülekezetben. Miközben ezekről a körökről beszéltem, valószínűleg eszetekbe jutottak bizonyos emberek, akikről tudjátok, hogy ezen kategóriák valamelyikébe tartoznak.

Kiegyensúlyozottság

Miután megértettük, hogy a gyülekezetnek öt célja van és az odaszánásnak öt szintje, had szóljak arról a kilenc módról, amelyek kiegyensúlyozottá tehetnek egy gyülekezetet.

1. Ha új gyülekezetet indítasz a semmiből, akkor egyszerre csak egyetlen célra összpontosíts!

Például, amikor sok évvel ezelőtt elkezdtem a mi gyülekezetünket, az első célom az volt, hogy elérjem a környezetünket és elkezdjek beszélni nekik Jézus Krisztusról az első évben. Házról házra jártam a környékünket és találkoztunk az emberekkel. Elkezdtem beszélni a jó hírről és arról, hogyan ismerhetik meg Krisztust. Majd megszerveztem az első istentiszteletet, hogy behozhassam az embereket egy evangelizáló jellegű istentiszteletre.

Gyülekezetünk első évében csupán azt sikerült elérni, hogy tartottunk egy evangelizációs jellegű istentiszteletet, amire meghívtuk az embereket a lakókörnyezetünkből. Ezzel beléptek a tömegbe. Ahogy a rendszeres résztvevők száma apránként elkezdett növekedni, a második évben egyre inkább arra törekedtem, hogy az embereket a tömegből, akik csak eljárnak és hallanak Jézusról, tovább segítsem a hívők közösségébe, ahol majd vállalhatják a tagságot. Arra koncentráltam, hogy a látogatókból tagokká legyenek.

A harmadik évben egy kicsit rákapcsoltam, megpróbáltam nagyobb odaszánásra bírni őket, bátorítva a mélyebb szellemi életre és előrelépésre. Tovább akartam vinni őket a padmelegítésből a szellemi elkötelezettségre. Elkezdtem mélyebb igazságokat tanítani az Úrról. A negyedik évben azon dolgoztam, hogy az elkötelezettek bekerüljenek a magba, ahol elkezdhetik kiépíteni a szolgálatukat. Fejlődhetnek és Isten használhatja őket a környezetükben és a gyülekezetben a saját ajándékaik szerint. Talán nagyon lassúnak tűnik, de az egészséges gyülekezet növekedéséhez idő kell.

Ha már egy működő gyülekezetben vagy, ahol nem előlről kell kezdened, ott sokkal gyorsabban léphetsz át ezeken a körökön. De egyszerre ott is csak egyet lépj! Ha már mind az öt cél működik, akkor elkezdheted a kiegyensúlyozott gyülekezet építését, amely mind az öt

feladatnak eleget tesz. Egy újonnan indított gyülekezetben nehéz mind az öt célt egyszerre hangsúlyozni. Ezeket a köröket használhatod stratégiaként.

Tehát, ha nulláról kezded a gyülekezeted plántálását, építkezz kintről befelé és ne bentről kifelé. Sokszor azt tanítják, kezd a munkát a gyülekezet magjával. Akik legyenek Jézusnak odaszántak, jártasak a tanítványképzésben, és akkor kimehetsz és megnyerheted az embereket Krisztusnak. Ennek azonban az ellentéte igaz, mert minél több időt töltenek együtt a keresztények, annál kevesebb hajlandóságot éreznek az evangelizálásra. Ebben a leghatékonyabbak az új hívők, mert nekik van a legtöbb kapcsolatuk, ők a leglelkesebbek és nem félnek bizonyosságot tenni a hitetleneknek, hiszen néhány napja még ők is hitetlenek voltak.

Azt javaslom, hogy indulj el a környezetekben, ismerd meg, hogy milyen, azután hívd őket egy istentiszteletre, amit nekik terveztél, olyan evangelizációra, amit kifejezetten a hitetlenekhez igazítasz. Amikor megtérnek az emberek Krisztushoz, merítsétek be őket, legyenek a gyülekezet tagjává, majd segítsétek őket, hogy szellemileg éretté váljanak és végül eljussanak a gyülekezet magját képező körbe. Tehát a munkát a lakóhelyeden élőkkel kezd, ne a maggal!

Mindezt össze lehetett foglalni néhány percben, de a kivitelezése sok időt igényel. Ne csüggedj el. Ha maradandót akarsz építeni, ahhoz idő kell. Ha Isten egy gombát akar növeszteni, arra elég 6 óra de ha egy fát akar növeszteni, arra 40-50 év is kell. A kérdés az, hogy egy gomba vagy egy óriásfa gyülekezetet akarunk-e létrehozni?

2. Az egyensúly és célirányos növekedés másik útja: kidolgozni a gyülekezet mind az öt céljára vonatkozó programot. Ismeritek az öt célt: imádás, evangelizálás, közösség, tanítványság és szolgálat. De szükségetek van konkrét programra is valamennyi cél eléréséhez. Hadd mondjak el egy példát a gyülekezetünkről.

Gyülekezetünk fő programja figyelembe veszi az egyes célokat, az öt odaszánási szintet. Például amikor evangelizálunk a környezetünkben, ún. hídépítő rendezvényeket tartunk. Ezek hidat képeznek a gyülekezet és a környezet között. Amit építeni akarunk, az egy híd a gyülekezet és a környezet között, hogy Jézus átmehessen rajta. Ezek az összejövetelek nagyon egyszerűek.

Rendeztünk egy olyan estet, amelyre meghívtuk az egész környéket. Volt játék, egy kis harapnivaló, és egyszerűen jól éreztük magunkat. Máskor különleges zenei programunk volt, vendég előadókkal. A húsvét mindig nagy esemény. Ilyenkor mindig meghívjuk az embereket. Van egy sajátos istentiszteleti programunk a tömegnek, ez pedig a hétfégi evangelizáció. Ezek az alkalmak kifejezetten azt a célt szolgálják, hogy a gyülekezeti tagok elhozzák a barátaikat, akkor is, ha semmiféle előismeretük nincs Jézus Krisztusról, semmit sem tudnak a Bibliáról, sem a kereszténységről, sem a gyülekezetről. Olyanok az énekek, az imák, hogy ők is megérthetik. Tehát elhozhatják őket erre az istentiszteletre, mert számukra érthető módon beszélünk mindenről.

A gyülekezet számára a kulcsprogram, amit szervezünk, az a kiscsoport. Addig nem érzik magukat a gyülekezet tagjának, amíg nem kapcsolódnak be egy kis csoportba. Ezekben a kis csoportokban ismernek meg másokat, ott mondhatják el imakéréseiket, imádkozhatnak értük, és támogatják őket. Itt mély testvéri közösséget találhatnak. Az elkötelezettek (szellemi érettségre törekvők) kulcs programját hétközi istentiszteletnek hívjuk. Szerda esténként tartjuk az alapos bibliatanulmányozásokat azok számára, akik valóban növekszenek és elkötelezettek az igazi szellemi növekedésre. Erre nem hívunk hitetleneket.

Végül a mag számára is van programunk, vagyis a gyülekezeti szolgálóknak. Ezt vezetőképzésnek nevezzük. Havonta egyszer van ilyen tréning, amikor összejönnek a vezetők, a laikus szolgálattelvők, és azok a vezetők, akik részesei a gyülekezet valamely szolgálatának. Azt javaslom, hogy fejlesszettek ki egy-egy ilyen programot az egyes célok elérésére.

Hadd mondjam ezt: egy program sem tart örökké. A programok változnak, és ami működött 5 vagy 10 éven át, azt lehet, hogy meg kell változtatni vagy új programot kell elindítani. A célok sohasem változnak, de a programok elég gyakran, mert ahogy változik és növekszik a gyülekezet, úgy újabb programokra lesz szükség.

3. A harmadik módja, hogy egy gyülekezetet Isten céljai irányítsanak az, ha minden cél számára tervezünk egy külön tanítást. Tervezz egy osztályt, ahol a közösségről tanulnak. Egyet az istentiszteletről, szellemi növekedésről, egyet, amelyik az tanítja, hogyan kezdjük el a szolgálatot és hogyan beszéljünk a hitünkről másoknak.

Mi tanítunk egy sorozatot és minden tagot arra buzdítok, hogy vegyen részt rajta. Az első az új hívőknek szóló tanítás, miután kereszténnyé lettek. Majd következik egy tanítás, amelynek az a címe: hogyan lehetek a gyülekezet tagjává? Arról szól, hogy mit jelent Krisztus testének tagjává lenni, mit jelent az elkötelezettség a gyülekezet mellett. Ez után következik a "Hogyan növekedhetünk a szellemi életben?" című tanítás. Miután ezeken részt vettek az emberek, következik a "Hogyan fedezd fel a szolgálati területedet?" foglalkozás. Folytathatjuk a tanítást olyan címen: "Hogyan beszélj hitedről másoknak, hogyan ismerheted fel küldetésedet a világban?". Itt ismét szimbólumot használunk, ami segít megmagyarázni a tanfolyamok lényegét az emberek számára.

Van egy játék nálunk Amerikában, amit baseballnak hívnak. Ebben a játékos megpróbál elütni egy labdát, majd elkezd futni különböző bázisokat érintve. Nagyjából erről van szó. Mivel nálunk mindenki ismeri ezt a játékot, szeretjük ezzel illusztrálni a tanításokat, amelyeken keresztül továbbvisszük a hívőket, ahogy mi mondjuk, a bázisok felé. Az elsőtől a negyedikig, amit hazai bázisnak nevezünk. Talán nálatok más illusztrációt érdemes használni. Ismerek néhány kiegyensúlyozott gyülekezetet Brazíliában, ahol a focival illusztrálják a növekedés lépéseit az osztályokban. Végig kell futni a pályán, amíg gólt nem lövünk. Néhány orosz gyülekezetben létrával illusztrálják a növekedés lépéseit. Biztatlak, hogy csináljatok tananyagokat a gyülekezeti tanfolyamokra és segítsétek az embereket eljutni az egyik céltól a másikig. Léptessétek tovább az evangelizációtól az istentisztelet felé, majd a tanítványságon és a szolgálaton át újra vissza az evangélium hirdetéséhez. Mindezt a gyülekezet keretein belül tegyétek.

4. A negyedik mód, ahogy kiegyensúlyozottá tehetjük gyülekezetünket az, hogy céllal hozzuk létre a kiscsoportjainkat. A házi- vagy sejtcsoporthoz kialakításakor ragaszkodjunk ahhoz, hogy mindegyik csoport mind az öt célt hangsúlyozza, vagyis a csoport célja ne csupán közösségápolás legyen. Minden kis csoportnak legyen meg ugyanaz az öt célja, ami a gyülekezetnek. Akkor a gyülekezet még erősebben fog növekedni és még erősebb lesz.

5. Az önkénteseket is a célok elérésére állítjuk be. Ha kérdőívet töltetnél ki a gyülekezet tagjaival, rájössz, hogy mindenkinek más fontos (dicséret, evangelizálás stb.). Ahogy már említettem, Isten különféle embereket gyűjt egybe, akiknek - ahogy mi mondjuk - nem

ugyanarra dobban a szívük, de ahol valamennyiünk szíve ég valamiért. Isten azért gyűjtött össze bennünket, hogy mind az öt cél hangsúlyt kaphasson. Ez leginkább akkor valósul meg, ha szolgálócsoportokba szervezzük a gyülekezetet. Egyik az evangelizációról gondoskodik, másik a hívők növekedéséért felelős, a következő arra figyeljen, hogy mindenki érezze, hogy szeretik és gondoskodnak róla és jó a közösség. Egy csoport tervezze meg az istentiszteleteket, hogy az Isten jelenlétébe emeljék az embereket. Ha előlről kezdenék egy gyülekezetet, akkor ezt tenném: elmennék egy faluba, ahol találnék néhány embert, akinek beszélnék Krisztusról és akik megtérnének, talán 8-10-en. Ők egy kis csoportot alkotnának, és azt mondanám, kezdjünk együtt egy gyülekezetet. Az első dolgom az lenne, hogy segítenék kinek-kinek megtalálni a számára legmegfelelőbb célt, amihez a legnagyobb vonzalmat érez. Néhányan ezt mondanák: én abban szeretnék segíteni, hogy az emberek Isten családtagjainak érezzék magukat, azokról szeretnék gondot viselni, akik már tagjai a gyülekezetnek. Biztos akarok lenni abban, hogy a gyülekezet gondoskodik szükségéről. Ennek az embernek azt mondanám: elvállalnád-e az első alapozó csoport vezetését? Segítenél-e nekem az új hívők tanításában? Figyelnél-e arra, hogy látogatást, törődést és lelki gondozást kapjanak? Keresnék valakit, akinek azért ég a szíve, hogy segítse a hívőket a növekedésben és ezt mondanám neki: Vállalnád-e a második báziscsoport vezetését? Az lesz a feladatod, hogy segítesz nekem a szellemi növekedés tanításában. Segítesz megtervezni az összes bibliatanulmányozást, a tanítványsági tanfolyamokat, valamint a különleges rendezvényeket, melyek célja a hívők növekedése. Segíthetnél kikeresni néhány ígét, amit hétről hétre megtanulhatnánk a Bibliából. Tehát a második báziscsoport-vezető felelős a tanítványságért, ahogyan az első báziscsoport-vezető felelős a közösségért. Keresnék egy olyan embert is, akinek szíve vágya, hogy segítse a hívőket feladatuk, szolgálatuk és szolgálati területük megtalálásában. Neki ezt mondanám. Vállalnád-e a harmadik báziscsoport vezetését, a "Hogyan ismerjük fel szolgálatunkat" című foglalkozás megtervezésében. Ennek során megtaníthatjuk résztvevőinket, hogyan ismerhetik fel szellemi ajándékaikat, hogyan ismerhetik meg belső vágyaikat. Segítünk átgondolni a múltjukat. Segítünk meglátni, hogy Isten valamennyi megtapasztalásukat felhasználhatja a szolgálatuk javítására. Segíthetnél, hogy a gyülekezetben mindenkinek legyen szolgálata. Ez lenne a fő feladatod, mint a harmadik báziscsoport vezetőjének. Majd keresnék valakit, akinek a szíve ég az evangelizálásért, azért, hogy elérje a világot. Neki azt mondanám: vezetnéd-e a negyedik báziscsoportot? Segítenél megtanítani a gyülekezet tagjait, hogyan erősödhetnek meg a bizonyágtételben és hogyan fogalmazhatnak meg olyan bizonyágtételt, amit elmondhatnak a kívülálló hitetleneknek. Végül keresnék valakit, aki él-hal az istentiszteletért. Ezt kérdezném: kész lennél-e vezetni az istentiszteletet? Segítenél-e nekem megtervezni az istentiszteleteket

úgy, hogy amikor az emberek belépnek a gyülekezetbe, megérezzék Isten jelenlétét, nyilvánvaló legyen Isten ereje és világosan szóljon az ige, hogy az emberek Krisztushoz jöjjenek és a hívők növekedhessenek? Tehát keresnék öt különböző embert azért, hogy mindannyian az öt cél valamelyikének a bajnokai, támogatói és vezetői legyenek. Ha csak tíztagú gyülekezetem volna, öten máris vezetői feladatot látnának el, és ahogy növekedne a gyülekezet, úgy mindegyik célhoz rendelnék új embereket. Valójában az egész gyülekezetet erre az öt célra lehet szervezni, hogy mindenki szolgáljon egy olyan csoportban, amelyik az öt cél egyike mellett kötelezte el magát. Ez hozza létre az egyensúlyt, amely egészséget eredményez, az egészség pedig növekedéssel jár.

6. Kiegyensúlyozott prédikálás. Ezen azt értem, hogy ha te vagy a pásztor és te készülsz az üzenettel, akkor állandóan meg kell kérdezned magadtól, hogy egyenlő figyelmet fordítasz-e mind az öt célra. Minden évben kell néhányszor prédikálni a szolgálatról, hogy mennyire fontos, hogy minden hívő megtalálja a maga szolgálatát. Tanítani kell az érettségről, hogyan válhatunk nagykorúakká. Prédikálni kell az imádról, hogyan halljuk meg Isten hangját, hogyan figyelhetünk Istenre, hogyan ismerhetjük fel akaratát és hogyan szerethetjük Őt teljes szívünkben és lelkünkben. Tanítani kell a közösségről, hogyan teremthetünk kapcsolatokat. Sok országban a keresztények elmennek a gyülekezetbe, majd hazamennek anélkül, hogy megismernék egymást. Istennek nem ez az akaratja. Azt akarja, hogy családdá váljunk. Testvérekként viselkedjünk Isten családjában. Tehát tanítani kell Isten akaratáról, hogy a testvérek kapcsolatokat és barátságokat építsenek ki egymással. Tanítani kell az evangelizálásról, hogyan mondják el az örömhírt a barátaiknak, ismerőseiknek, hogy azok meghallják az üdvösség tervét.

7. A kiegyensúlyozott gyülekezet felépítésének hetedik módja, hogy megtervezzük, mire költjük el a gyülekezet pénzét. Legyen célja a kiadásoknak. Ne költjük az összes pénzüket az evangelizálásra vagy csak a tanítványnevelésre, hanem az adakozásból befolyó pénzt egyenlően osszuk el a célok között, hogy meglegyen az egyensúly és ennek következtében egészséges legyen a gyülekezet. Minden fillért, amit elköltünk, az öt cél valamelyikére fordítsuk. Ami nem célja a gyülekezetnek, arra ne költünk pénzt.

8. A naptárunk is a célok alapján legyen kitöltve. Tehát az év minden hónapjában más és más célt hangsúlyozzunk. Az egyik hónapban hangsúlyozzuk pl. az imádatot. A következő hónapban nyomatékosítsuk a szolgálatot stb. Ekkor egyesek talán jelentkeznek az új szolgálatokra. Ha csupán öt célotok van, akkor egy évben mindegyik cél hangsúlyozására jut két hónap és emellett marad elég idő másra is.

Végül kiértékelhetitek a gyülekezetet az öt cél alapján. Újra és újra fel kell tenni a kérdést: az teszi-e a gyülekezetünk, amit Jézus vár tőle? Befejezésül hadd adjam meg a gyülekezet négy prioritását. Tehát sorrendben mik a legfontosabbak a gyülekezetekben.

A legfontosabbak Isten céljai. Mert ha kimaradnak, akkor pont azt mellőzzük, amiért a gyülekezet létezik. Ezekért imádkozunk és ezekért dolgozunk. Ezek kötik le a figyelmünket.

Másodsorban maguk az emberek, Isten népe a nagyon fontos. Az emberek fontosak, de nem annyira, mint a célok, mert ha őket helyezed első helyre, akkor az egy club, vagy szervezet lesz, de nem Isten népe. Az emberek azért vannak, hogy betöltsék Isten céljait.

A harmadik hely a programoké. Ezek olyan tevékenységek és események, amelyekkel segítünk elérni a célokat. A programok soha nem válhatnak a legfontosabbakká egy gyülekezetben sem.

Az utolsó helyen áll az ingatlan, az összejöveteli hely. Sokan ezt tartják a legfontosabbnak. A gyülekezet nem egyenlő az épülettel. A mi gyülekezetünk 15 éven át bérleményekben jött össze. 79-szer változtattuk a helyünket, mielőtt lett egy állandó helyünk az összejövetelre. Tagságunk száma 10 ezer fölé nőtt, mire felépítettük a gyülekezeti házunkat. Ne tartsd a saját épületet túl fontosnak. A legfontosabb, hogy legyenek emberek, akik betöltik Isten céljait. Ha ezt teszitek, kedvesek lesztek Isten előtt, egészségesen működik a közösség és automatikusan növekedtek. A következő előadásban újra elővesszük az öt kört és öt célt és még részletesebben megtárgyaljuk ezeket.

Az evangelizálás hat alapelve

A Máté 4,19-ben Jézus ezt mondta:

"Kövessetek és én megtanítlak, hogyan kell embereket halászni."

Itt az evangelizálásról szól. Nem hinném, hogy véletlenül választotta a halfogás hasonlatát. Tudatosan hasonlította az evangelizálást a halászathoz, elsősorban azért mert, az egész világon ismert tevékenység. Másodsorban, azok az alapelvek, amelyek jó halásszá tesznek valakit, megegyeznek a jó evangelizációs programmal.

Ebben a fejezetben az evangelizálás hat alapelvéről szeretnék beszélni, az alapján, ahogyan Jézus kiképezte a hetven tanítványt a Máté 10 és a Lukács 10 szerint.

1. Ha jó halász akarsz lenni, tudnod kell, mit akarsz fogni. Világosan meg kell határoznod, hogy kiket akarsz elérni. Ha egy átlagos gyülekezettől kérdeznéd meg, hogy kit akarnak elérni, biztosan ezt válaszolnák: "mi mindenkit szeretnénk elérni Krisztus számára". De az az igazság, hogy egy gyülekezet sem képes mindenkit elérni. Szinte teljesen lehetetlen egyszerre vonzani a fiatalokat, a középkorúakat és az időseket. Nem lehet egyszerre megfelelni különböző ízléseknek, zenei irányzatoknak és a különböző műveltségű és szociális helyzetű embereknek. Minden gyülekezetnek szakosodnia kell. Ezért van szükség sokféle ember eléréséhez sokféle gyülekezetre, mert senki sem képes mindenkit elérni. Amikor elindulsz horgászni, akkor a hal fajtája határozza meg a csali és a horog típusát, a módszeredet, az időzítést és a felszerelést. A tengeri halat egész másképp fogják, mint az édesvizit. Ez segít eldöntened, hogy kiket célozz meg az evangéliummal a faluban vagy a városodban, amikor igyekszel megnyerni őket Jézusnak. A céltudatos evangelizáció egyidős az újszövetséggel. Jézusnak is voltak evangelizációs célterületei. A Máté 15,24-ben Jézus ezt mondta: "Izrael házának elveszett juhaihoz küldtettem." Nem ment el mindenkihez, csak az izraeli zsidókhoz. Amikor Pál elkezdte szolgálatát, azt mondta, hogy az ő evangelizációs területe más, mint a Péteré. A Gal 2,7-ben Pál ezt írja:

"Elismerték, hogy rám bízott a pogányok között az evangélium hirdetése."

Úgy, mint Péterre a zsidók között. Amikor Jézus kiküldte a hetven tanítványt, a Lukács 10-ben és a Máté 10-ben, ezt mondta nekik:

"Pogányok közé ne menjeteK, szamaritánusok városába ne menjeteK be, inkább menjeteK Izrael házának elveszett juhaihoz."

Miért nem mondta Jézus, hogy mindenkihez menjenek? Ő tudta, kiket fognak nagy valószínűséggel elérni. Zsidó emberekként leginkább a zsidókat érik el. Jézus nem a kizárólagosság alapján célozta meg ezeket a csoportokat, hanem a hatékonyság alapján. Jézus egy konkrét célcsoportra irányította a tanítványok figyelmét, nem azért, hogy némelyeket kizárjon, hanem hogy hatékonyak legyenek. Pont ezért van több evangélium a bibliában. Csaknem azonos történeteket mond el Máté, Márk és Lukács. Miért van akkor mégis négy evangélium? Mert különböző célcsoportoknak íródtak. Máté evangéliuma a zsidók evangelizálását célozta. Márk evangéliuma a rómaiak, míg Lukácsé a görögök evangelizálására íródott.

Hogyan határozhatjuk meg gyülekezetünk missziós célcsoportját? Tegyük fel négy kérdést: hol az én szolgálati területem? Milyen típusú emberek élnek itt? Milyen az értékrendjük, mi érdekli őket és mitől félnek? Minél többet tudsz róluk, minél jobban megérted őket, annál könnyebb őket elérni. Mi az, amit már tudnak az evangéliumról? A világ egyes részein sokat tudnak az evangéliumról, máshol viszont szinte semmit. Miután birtokában vagy ezeknek az információknak a szolgálati területeden élő emberekről, azt javaslom, hogy foglald ezeket össze és írd egy 10 pontból álló listát, ami jellemzi az átlagos lakost, akit szeretnél elérni.

A mi sedlbacki gyülekezetünkben van egy kitalált figura. Az a neve, hogy Sedlback Sam. Ő egy tipikus, átlagos hitetlen, akit megpróbálunk megnyerni Jézusnak. Minden egyes alkalommal, amikor különleges evangelizációs programot szervezünk, felteszszük magunknak ezt a kérdést: eljönne-e erre Sedlback Sam?

2. Tanulj meg halként gondolkodni! Ez egy kicsit furcsának tűnhet, de mégis horgászás közben segít, ha ismered a halad kedvenc ételeit és táplálkozási szokásait. Ugyanígy segít, ha ismered az elérendő emberek szokásait és életvitelét. Ha sikeres emberhalász akarsz lenni, akkor meg kell értened a gondolkodásmódjukat. A Bibliát olvasva gyakran látjuk azt, hogy

Jézus ismerte az emberek gondolatait. Ezért volt Jézus olyan hatékony az evangelizációban. Tudta mi van az emberek szívében. A Kol 4,5-ben ez áll:

"bölcse viselkedjétek a kívülállók iránt."

Ez azt jelenti hogy legyen taktikánk. Gondoljuk át a viselkedésünket annak megfelelően, hogy milyen emberrel van dolgunk. És itt a probléma. Minél régebben vagy keresztény, annál kevésbé gondolkodsz úgy, mint egy nem keresztény. Akkor hogyan ismerheted meg a környezetekben élők észjárását? Hogyan tudod saját szintjükön elérni őket? Ez nagyon egyszerű! Beszélj velük! Beszélgetés közben megtudod mik a szükségleteik, mi az, ami fáj nekik, mi érdekli őket, mi értékes a számukra és milyen mindennapi problémákkal küzdenek. Ha nem a megfelelő kérdéseket teszed fel, akkor nem a megfelelő válaszokat kapod meg, nem lesz jó a stratégiád, és akkor nem leszel valami eredményes.

Tehát a legelső dolog, amit tenned kell, hogy kimész a lakóhelyed utcáira, tereire. Ismerkedj meg az emberekkel. Tudd, hogy mit akarsz fogni és tanulj meg halként gondolkodni.

3. Oda menj, ahol harapnak a halak! A tehetséges horgásznak időpazarlás olyan tóhoz menni, amiben egyáltalán nincsenek halak, vagy akkor menni a tóhoz, amikor nincs kapás. A bölcs horgász tudja, ha a halak nem éhesek, jobb odébb állni. Tudja, hogy a halak nem azonos időben táplálkoznak. Ugyanez igaz az emberekre is. Az evangélium iránti fogékonyságuk széles skálán mozog az életükben. Néha nagyon nyitottak az evangéliumra, máskor pedig egyáltalán nem. Jézus azt mondja a magvető példázatában a hallgatóinak, hogy kiment a magvető vetni és némely mag az útszélre esett és ki sem kelt. Némely a sziklás földre esett és kihajtott, de az után elszáradt. Némely tövises földre esett, ahol a hajtásokat megfojtották a tövisek. Majd azt mondja: van jó talaj is, méghozzá az, amelyik hallgatja Isten igéjét és be is fogadja azt, majd így folytatja: ebbe a földre vessétek a magot! Jézus arra mutatott rá, hogy az emberek másképp reagálnak életük más és más szakaszában. Azt mondja: oda menjétek, ahol meghallgatnak, sőt a Máté 10,14-ben ezt olvassuk:

"ha pedig valaki nem fogad be titeket, meg sem hallgatja szavaitokat, menjétek ki abból a házból vagy városból, még a port is verjétek le lábaitokról."

Egy kicsit udvariatlannak tűnik. Miért mondja ezt Jézus? Mert még nem készek meghallani az evangéliumot. Oda menjétek ahol meghallgatnak. Eszerint, amikor a gyülekezet evangelizál,

ne fecsérelje az idejét azokra, akik nem fogékonyak és ne foglalkozzon velük. Sok olyan ember van, aki áhítozik a megtérésre. Azt mondja, hogy amikor szüretelünk, nem a zöld gyümölcsöket szedjük le, megvárjuk amíg megérnek és amikor érettek, akkor már nem kell leszakítani őket, hanem szinte maguktól lepotyognak. Isten a felelős azért, hogy fogékonyá tegye az embereket. Ez nem a mi felelősségünk. Isten az, aki munkálkodik a szívekben, Ő nyitja meg azokat az evangéliumra és miután megnyíltak, onnantól kezdve a mi felelősségünk, hogy megosszuk az örömhírt.

Honnan tudod meg, hogy a lakókörnyezetekben kik a legfogékonyabbak az evangéliumra? Nos, van valami, ami ott van valakinek az életében, amiből megtudhatod, hogy kész meghallani az evangéliumot. Mi ez? A válasz: a változás. Sokkal nyitottabbak az emberek Jézus örömhírére, amikor valamilyen változás megy végbe az életükben, mint máskor. Ez a változás lehet jó is meg rossz is. De bármilyen legyen is, nyitottabbak lesznek arra, hogy szellemi dolgokról beszéljenek. Ez a változás talán valamelyik szerettük elvesztése. Ez lehet válás, betegség, vagy valami pozitív: költözés, gyermek születése, iskola befejezése.

4. A halakhoz igazodva horgássz! Mit értek ezen? Engedd, hogy a cél határozza meg az eszközt. Ott kezd, ahol emberek vannak, és ne ott, ahol szeretnéd hogy legyenek. Amikor édesapámmal kimentünk horgászni (valószínűleg ő volt a legjobb horgász, akit valaha ismertem), úgy tűnt, az összes halat kifogja a tóból. A bátyám és én pedig soha nem fogtunk semmit. Nem tudtam miért. Ezért elkezdtem őt figyelni és azt vettem észre, hogy ő mindig oda ment, ahol a halak voltak, és nem azt várta, hogy a halak ússzanak hozzá. Képes volt bokrok és indák között csúszni, mászni, hegyekre kapaszkodni, nyakig merülni vízbe és sarat taposni. Képes volt számára roppant kényelmetlen dolgokat tenni csak azért, hogy elérjen a halak lelőhelyére. Gyakran nem ott voltak a halak, ahonnan a legkényelmesebben és a legkönnyebben lehetett volna horgászni. Ezzel szemben amikor én horgásztam, a legkényelmesebb és a legkellemesebb helyekre mentem. Olyan helyet kerestem, ahol volt árnyék, egy természetes fa, leültem a földre, bedobtam a horgot és vártam, lesz ami lesz. Naná, hogy a halak nem haraptak rá, mivel a saját fejem után mentem, nem pedig a halak feje után. Most alkalmazzuk ezt a gyülekezeteinkre. Sokszor azt várjuk a halaktól, vagyis a hitetlenektől, hogy odajöjjenek hozzánk. Azt várjuk, hogy megjelenjenek a gyülekezetben. A megadott helyen és időben, gyakran még meghívó nélkül is. Ez nagy ostobaság, mert nem fognak eljönni. Ha el akarjuk érni őket, nekünk kell a helyükbe menni. Ki kell lépünk ahhoz,

hogy elérjünk másokat. Fel kell vállalnunk a kényelmetlenségeket, ahelyett, hogy tőlük várnánk áldozathozatalt. Jézus egy másik alapelvként ezt is mondta a tanítványainak: ha bementek egy városba és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek. (Luk 10,8) Mire gondolt Jézus, amikor ilyen tanácsokkal látta el a tanítványait? Nem étkezési tanácsokat adott nekik. Egy alapelvet osztott meg. Azt jelenti, hogy alkalmazkodjatok azoknak a kultúrájához és helyi szokásaihoz, akiket el akartok érni.

Sok évvel ezelőtt, rövid időre misszionárius voltam Japánban, ahol meg kellettennem, amit elém tettek. Mivel a Japán ételek nagyon különböznek az amerikaiaktól, az ízük rendkívül idegen volt számomra. Nem tudtam hogyan kell japán ételleket enni és nem is igazán ízlettek. Persze azóta megszerettem őket, sőt ma már a japán konyhaművészet elkötelezett híve vagyok. Tehát megtanultam megenni, amit elém tettek, nem azért, mert szerettem az ételleket, hanem mert szerettem a japánokat. Az akartam, hogy megismerjék Jézust. Tehát alkalmazkodtam az adott helyzethez. Kész vagy megenni ezt? Kész a gyülekezeted olyat tenni, ami számára kényelmetlen, nem hagyományos és teljesen eltér az eddigiektől, azért, hogy elérje az embereket?

A kultúrához való alkalmazkodás gondolata és az emberi szükségek figyelembevétele néhány ember számára megalkuvásnak és a jó hír feladásának tűnik, aminek a vége az, hogy olyanok leszünk mint a bűnösök. Ez nem új keletű félelem. Ez ott volt az újszövetségi egyházban is. A Csel 15-ben olvasunk egy gyűlésről, amit a jeruzsálemi zsinatnak hívunk. Ennek egyetlen témája volt: kell-e egy megtérőnek engedelmessé válnia az összes zsidó szabálynak és vallási szertartásnak ahhoz, hogy Krisztusban hívővé lehessen. Az a válasz született, hogy nem. Nem kell követni az összes zsidó vallási szokást ahhoz, hogy Jézus Krisztus követője lehess. Nagyon hálás vagyok Istennek ezért a gyűlésért, mert ennek eredményeként az evangélium eljutott az egész világra. Találsz keresztényeket szerte a világban, akik eltérő kultúrákban és eltérő szokások szerint imádják Jézust, de ugyanazt az evangéliumot hiszik, csak másképp fejezik ki hitüket.

Pál evangelizációs stratégiájának leírását az 1Kor 9-ben találjuk: a zsidóknak olyanná lettem, mint aki zsidó, hogy megnyerjem a zsidókat. A törvény nélkülieknek törvény nélkülivé lettem, hogy megnyerjem a törvény nélkülieket. Mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket. Látjátok Pál mennyire kész volt alkalmazkodni? Változtatni a módszerein és a stílusán? Nem az üzenetet, hanem az előadás módját változtatta meg. Pál ahhoz a halfajtához igazította a stratégiáját, amit ki akart fogni. Ne ugyanazt a csalit és horgot használd mindenféle halhoz. A sikeres horgászok tudják, hogy milyen halra

pecáznak és e szerint alakítják a stratégiájukat és alkalmazkodnak a halakhoz. Az 1Kor 9,22-ben Pál azt mondja, hogy akármilyen is legyen az ember, megpróbál egy közös pontra lelni, hogy így bemutatthassa neki Krisztust, hogy üdvözülhessen. Megfigyeltem, hogy ha csónakból horgászok, a halak nem ugrálnak a csónakomba és a partra sem ugrálnak ki, kiabálva, hogy: engem fogj ki! Ha fogni akarok valamit a boton kívül, akkor azonosulnom kell a kultúrájukkal és nem fordítva. Megtérésükig nem várhatom el a hitetlenektől, hogy hívőkként viselkedjenek. Ez azt jelenti, hogy folyamatosan rugalmasnak kell lennünk és ragaszkodnunk kell azokhoz, akiket el akarunk érni.

Egyszer tanulmányoztam Jézus szolgálatát és elolvastam az Újszövetség minden versét Jézusról, hogy megismerjem standard evangelizációs módszerét. Hogyan halászott az emberekre? Nem volt szabványmódszere. Mindig alkalmazkodott az éppen aktuális helyzethez. A földművesekkel a magvetésről beszélt, a halászokkal a halfogásról. Az asszonynak a kútnál az élő vizet hirdette. Mindig olyasmivel kezdte, ami érdekelte az embereket. Ez egy nagyon fontos elve az evangelizálásnak. Úgy hiszem, mindenki megnyerhető Krisztusnak, ha megtaláljuk a kulcsot a szívéhez. Mi a kulcs az emberek szívéhez? Érzed a szükségeit, fájdalmait. Mutass rá, hogy Krisztus a megoldás a problémáira.

Soha senki nem tért meg addig, amíg fel nem ismerte, hogy szükségben van. Minden ember egy sziget, amelyen hídfőállást építünk ki az által, hogy betöltjük valamelyik szükségét. Ha el akarod mondani a jó hírt, keltsd fel az érdeklődésüket. Ha találsz egy szükségét az életében mutasd meg, hogyan oldja azt meg Jézus. Egy gyülekezet sem nő tovább szükségbetöltő képességénél. Minél több szükségét elégíteték ki és minél többen figyelnek fel rátok, annál közelebb kerültök ahhoz, hogy be kell zárnotok az ajtókat, hogy kívül tartsátok az embereket.

Vannak-e olyan általános szükségek, amelyek mindenhol előfordulnak a világon? Vannak! Ezek elsősorban kapcsolati és érzelmi jellegűek. Az érzelmi szükségek a következők: mindenkinek szüksége van szeretetre, életcélokra, megbocsátásra, szükség van arra, hogy érezzük, ér valamit az életünk. Mindenkinek szüksége van szabadulásra, olyan problémákból mint pl. az aggodás, büntudat, keserűség, harag. Mindenkinek szüksége van arra, hogy megoldja a családi és munkahelyi konfliktusokat. Minden szülőnek szükséges tudnia, hogyan nevelje fel jól és istenfélelemben a gyermekeit. Ha figyelünk ezekre az általános szükségekre, akkor sokkal könnyebben vezethetjük az embereket Krisztushoz.

Sokszor úgy gondoljuk, elég csupán felhívni a figyelmüket a büntudatra és kérni a bűnbocsánatot. De mihez kezdünk azzal a sok emberrel, aki nem érez büntudatot? Akkor

kezd egy másik szükséggel. Talán nincs életcéljuk vagy egyedül vannak és arra van szükségük, hogy megérezzék Isten jelenlétét és vigasztalását az életükben.

5. Az evangelizálás ötödik alapelve: egyszerre több horgot használj, amikor horgászol! Ha csak egy horog van a zsinór végén, akkor csak egy halat tudsz kifogni, de ha három-négy horgot vetsz ki egy-egy csalival, akkor többet is foghatsz. Pál azt mondja az 1Kor 9,22-ben: "mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek mindeneket." Ezzel azt mondja, hogy sokféle horgot használok egyszerre. Ezt hívjuk a falu vagy a város evangéliummal való terítésének. Minden eszközt felhasználok arra, hogy amikor csak lehet, minden lehető embert elérjek. Ha sokféle módszert használsz, valamelyik biztosan eredményes lesz és fel fogja kelteni a hitetlenek figyelmét. Ha úgy gondolod, hogy gyülekezeted azért használ csak egyféle módszert az evangelizálásra, mert nincs több pénze, tudnod kell, hogy az soha nem kiadás, hanem befektetés. Jézus azt mondta, hogy pénzünk felhasználásának legokosabb módja, ha általa embereket segítünk a mennybe. Úgy halmozhatsz fel kincseket a mennyben, ha erőforrásaidat a világ elérésére fordítod. A Biblia azt mondja, szerezzetek örökkévaló barátokat a pénzetekekkel, hozzátok be őket Isten családjába, hogy amikor ott lesztek a mennyben, ők ott várjanak rátok. Talán azt mondd, hogy gyülekezetünknek nincs semmi pénze. A Máté 17-ben Jézus azt mondja a tanítványainak, hogy menjenek le a tóhoz és fogjanak egy halat, majd így folytatta: a hal szájában találtok egy ezüstpénzt, menjetekek és fizessétekek meg az adótekokat ezzel a pénzettel! Nagyon furcsának tűnik a történet, de Jézus ezt a csodát egy igazság illusztrálására használta, ami így hangzik: "Az ezüstpénzetekek mindig a halak szájában vannak." Ha az evangelizáció igazán fontos a gyülekezetben, akkor Isten minden számlátotkat fedezi. A pénz mindig ott van a halak szájában. Hudson Taylor azt mondta: ha Isten szerint végezzük az Ő munkáját, Ő mindig támogatni fog.

6. És végül van egy hatodik alapelve az emberhalászatnak: arra a halfajtára horgássz, amelyiket a legkönnyebb kifogni. Arra vadássz, amelyiket a legvalószínűbb, hogy kifogod. Az emberek leggyakrabban önmagukhoz hasonlókkal osztották meg az evangéliumot. András megkereste testvérét ,Pétert és odavitte Jézushoz. Máté a vámszedőteket hívta össze. Miért? Mert ő is vámszedő volt. Az elv az, hogy leginkább azokat az embereket érjük el, akiket már

ismerünk és akik valamiben hasonlítanak ránk. Tény az, hogy a gyülekezetek egyfajta embercsoportot tudnak igazán elérni. Ezért van szükség sokfajta gyülekezetre. Hogyan határozhatjuk meg azoknak a körét, akiket el tudunk érni?

Először is nézd meg, milyen emberek járnak a gyülekezetbe. Amikor egy kívülálló először bejön a gyülekezetbe, annak valószínűleg nem a Bibliával kapcsolatos kérdések járnak a fejében, hanem az foglalkoztatja, hogy van-e ott valaki hozzá hasonló.

Másodszor, milyen ember vagyok én, a gyülekezet vezetője. Hadd mondjam el, hogy Isten egyedülálló módon készített fel arra, hogy a tőle kapott, a maga nemében páratlan háttérrel egy konkrét embercsoportot érhesz el. Vannak olyanok, akiket csak te tudsz elérni, senki más. Isten azért alkotott meg téged és azért hozott be az ő országába, hogy elmondhasd a jó hírt nekik. Isten nem tesz felelőssé mindenkiért, csak azokért, akiket te tudsz leginkább elérni.

Mit teszel akkor, ha gyülekezeted nem felel meg a környezetnek? Tegyük fel, hogy a gyülekezetetek tele van idősokkal és körülöttek csupa fiatal él, és nem akarnak idősök közé járni. Mit csinálsz ilyenkor? A válasz mindig ez: kezdj új gyülekezeteket. A gyülekezetplántálás a kulcs a nagy küldetés betöltéséhez. Hiszem, hogy minden gyülekezetnek feladata új gyülekezetek alapítása. A mi gyülekezetünk 30 új gyülekezetet indított el az elmúlt 18 évben. Mert tudjuk, hogy egy gyülekezet sem tud elérni mindenkit. Ezért újakat kezdünk, hogy más embercsoportokat, más korosztályokat is el tudjunk érni, hogy mindenki megtérhessen Krisztushoz. Komolyan ajánlom, hogy kezdjétek el imádkozni azért, hogy gyülekezetetek új leánygyülekezetet, vagy akár többet is plántáljon.

Tudjuk, hogy az ember fizikai érettségének egyik jele az, hogy képes szaporodni. Amikor képes vagy gyermeket nemzeni vagy szülni, akkor érett felnőttnek mondanak. Éppen így az érett gyülekezet egyik jellemzője, hogy új gyülekezetek születnek.

A végére érve ennek az előadásnak, azért imádkozom, hogy akarjatok eszközök lenni Isten kezében. Nemcsak abban, hogy elérjétek az embereket, hanem abban is, hogy sok új gyülekezetet hozzatok létre.

Az istentisztelet

Jézus szolgálatának egyik nyilvánvaló jellemvonása volt, hogy nagy tömegeket vonzott. A Biblia sokaságnak nevezi őket. Egy alkalommal Jézus a tanítása után 5 ezer férfinak adott enni és az asszonyokról és a gyerekekről nincs is szó. Tehát valószínű, hogy Jézus körülbelül 15 ezer fős sokaságnak beszélt. A Máté 4,25-ben azt olvassuk, hogy: "nagy sokaság követte őt amerre csak ment". A Bibliából látjuk, hogy milyen vonzó volt Jézus szolgálata, felkeltette az emberek figyelmét, bármerre járt. Hiszem, hogy a krisztusi szolgálat ma is nagy tömegeket vonz. Hiszem, hogy növekedhet a gyülekezetünk, ha azt tesszük amit Jézus. Nem kell különféle trükköket használni ahhoz, hogy tömegeket vonzzunk. Nem kell feladni meggyőződésünket, felhívítani az üzenetet, hogy odavonjuk az embereket a gyülekezethez. Jézushoz hasonló módon szolgáljunk az embereknek. Hogyan csinálta Jézus? Lényegében három dolgot tett.

Először is szerette az embereket. A Máté 9,36-ban ezt olvassuk: amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Az a gyülekezet, amelyik szereti az embereket, el is éri őket.

A másik az, hogy Jézus fontosnak tartotta az emberek szükségait. Ezeket nagyon gyakorlati módon közelítette meg. Ha betegek voltak, meggyógyította őket. Ha fájdalmuk volt, vigasztalta őket, ha hiányzott valami az életükből, ő pótolta. Amelyik gyülekezetnek fontos, hogy segítsen a környezetében élőknek, az el is fogja érni őket.

Harmadszor, Jézus a tömegek elérése érdekében érdekes és gyakorlati módon tanított. A Márk 12,37 szerint a nagy sokaság "örömmel hallgatta" őt.

Ugyanez a három dolog teheti vonzóvá a gyülekezetet a kívülállók számára, így növekedhet, felvirágozhat és olyan lehet, amilyenek Isten elrendelte. A Lukács 14,23 szerint Isten azt akarja, hogy telve legyen a háza, mert ő mindenkiel törődik. Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság megismerésére. Ezért növekszünk, és nem azért, mert nagy gyülekezet szeretnénk lenni. Az nem lenne elfogadható indíték. Azért növekszünk, mert az embereknek szükségük van az Úr Jézusra, hogy megismerjék őt, és tagjai legyenek az

ő gyülekezetének. Mindaddig, amíg csak egy valaki is lesz a lakóhelyeden, aki nem ismeri Krisztust, addig növekednie kell a gyülekezetnek. Ez Isten parancsa. A nagy küldetésben az áll, hogy menjünk el és érjünk el minden embert a jó hírrel.

A kérdés az, hogyan érhetjük el, hogy az emberek eljöjjenek? Hogyan leszünk vonzóak a tömegnek? Szeretnék rátérni ezekre a gyakorlati kérdésekre. De előtte hadd mondjak el egy pár igazságot az istentisztelettel kapcsolatban. Hogyan tiszteled Istent és milyen az az istentisztelet, amely Krisztushoz vonzza az embereket.

Ezzel kapcsolatban 12 alapelvet látok Isten Igéjében.

1. Az első, hogy csak a hívők tudják imádni Istent. Az imádat a hívők fohásza. Isten áll a középpontban és nem az ember. Az imádat szeretetünk kimutatása Istennek azért, aki ő és amit tett. Lehetetlen imádni Istent, ha Jézus nincs valakinek a szívében, és nem adta át neki az életét.

2. Isten imádásához nem kell épület. Az Apostolok cselekedetei 17,24-ben ezt olvassuk: "Az Isten aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki mennynek és földnek ura, nem lakik emberkéz alkotta templomokban." Ez különíti el a kereszténységet minden más vallástól. A legtöbb vallás szerint Isten imádásához el kell menni egy templomba, de Jézus azt mondta, hogy saját testünk a templom és a Szent Lélek bennünk lakik. A mi gyülekezetünk is csak nőtt és nőtt és már több mint 10 ezren imádtuk együtt Istent, mire felépítettük az első épületünket.

3. A harmadik alapelv az, hogy az imáadásnak nincs előírt módja. Jézus szerint az imádatnak két feltétele van. A János 4,24 ezt mondja: "Az Isten szellem, és akik imádják őt, azoknak szellemben és igazságban kell imádniuk. Csak ez a két feltétel kell az Istennek tetsző imáadáshoz. Szellemben és igazságban. Szellemben, azt jelenti, hogy "teljes szívemből". Nem lehet üres szertartás és elcsépeelt szavak. Nem csak mondok valamit, és nem veszem komolyan az értelmemmel és a szívemmel. Isten imádata legyen őszinte és szellemből fakadó. Történjen igazságban, ami azt jelenti, hogy Isten Igéjén kell alapulnia. Amikor imádatunk nem a Bibliára, hanem a hagyományra, a tapasztalatra vagy kedvenc szokásainkra épül, akkor az

nem igazi imádat. Az igazi imádat Isten igazságára épül. Tehát bárhogyan is imádkozunk, meg kell vizsgálnunk, hogy a Bibliára alapozva tesszük-e. Ha nem a Bibliára épül, akkor ne akarjuk tenni. Ha elhatároztuk, hogy szellemben és igazságban akarjuk imádni Istent, akkor ő nagy szabadságot ad az imádás formáira nézve. Imádásunk lehet hangos vagy csendes - ízlés dolga. Az ezzel kapcsolatos legtöbb vita abból fakad, hogy az ízlések különbözőek. De önmagában se nem jó, se nem rossz egyik sem. Érdekes, hogy a gyülekezetek szeretik azt hinni, hogy az ő istentiszteleti formájuk a helyes. De a Biblia szerint, amíg szellemben és igazságban tesszük, addig jó.

4. A hitetlenek nem imádkozhatják ugyan Istent, de figyelhetik a hívők Isten-imádatát. Ez nagyon fontos. Bár a hitetlen nem képes imádni Istent, mégis nagyszerű őket meghívni istentiszteleteinkre, hogy lássák az örömünket, lássák, milyen sokra értékeljük Isten Igéjét, engedjük, hogy megváltoztassa életünket. Hallhatják, hogy a Biblia válaszol az élet alapvető problémáira, melyekkel mindenki találkozik, és megfigyelhetik mennyire felbátorít, megerősít és megváltoztat minket az imádás. Az imádás is lehet bizonyágtétel. Az istentiszteletek is Istenhez vezethetnek egyeseket, akkor is, ha csak a hívők imádják Istent.

5. Az ötödik alapelv ez: az istentisztelet erőteljes bizonyosság a hitetleneknek, ha Isten jelenléte érezhető és az üzenet érthető. Ez a két dolog teszi hatékonyá az istentiszteletet a nem hívők elérésében. Érezni kell Isten jelenlétét és Isten Igéjének érthetőnek kell lennie. Ha megnézzük az Apostolok cselekedeteinek 2. részét, ahol a pünkösdi eseményekről olvashatunk, azt találjuk, hogy Isten jelenléte annyira egyértelmű volt az istentiszteleten, amit a tanítványok tartottak, hogy felkeltette az egész város figyelmét. Az is tudjuk, hogy nagy tömegeket vonzott ez az istentisztelet, hiszen egyetlen napon háromezer lélek tért meg. A Cselekedetek 2,6-ban azt olvassuk, hogy "egybegyűlt a sokaság". Miért gyűltek össze? Mert jelen volt Isten és érthető volt az üzenet. Nem használhatunk csupán vallásos kifejezéseket, elvárva, hogy az emberek megértsék. Amikor Isten jelenléte érezhető, az ő ereje megnyilvánul, és amikor megértik Isten igéjét, az tökéletes mód az evangelizáláshoz.

6. Isten elvárja tőlünk, hogy érzékenyek legyünk a hitetlenek érzelmeire, szükségére és kérdéseire, amikor jelen vannak az istentiszteletünkön. Ezt az alapelvet az 1Korinthus 14-ben találjuk leírva. Pál ezt mondja a gyülekezetnek: ha összejön az egész gyülekezet és mindnyájan nyelveken szólnak, és közben bemennek a hitetlenek, "nem azt fogják-e mondani, hogy őrjöngtök?" Miről beszél Pál? Arról, hogy a gyülekezetnek nyelveken átadott üzenet korlátozott volt a nyilvános istentiszteleteken, mert az érthetetlen a hitetleneknek. Ezért, amikor hitetlenek vannak közöttünk, úgy kell alakítanunk az istentiszteleti formát, hogy megnyerhessük őket Krisztusnak. Az ételt is másképp szolgáljuk fel otthon, ha vendégeink vannak. Az üzenetet nem változtatjuk meg, ha vendégeket hívünk az istentiszteletre, de átadásának a módját igen. Használjunk más szavakat, mondjuk el egyszerűbben, hogy megértsék, hogy teljes egészében eljusson hozzájuk az üzenet. Ez nem képmutatás csupán udvariasság.

7. Az istentisztelet nem lehet felszínes csak azért, hogy jól érezzék magukat a vendégek. Az üzenetet nem kell tompítani, csak érthetővé tenni. Esetenként Isten ígéje nagyon kellemetlen egyesek számára. Amikor Jézus azt mondta, hogy vegyétek fel a kereszteteket, tagadjátok meg magatokat és kövessetek engem, ez nem volt könnyű, és az sem, amikor azt kérte, hogy hagyjanak mindent hátra és úgy kövessék őt. Tehát nem arról beszélünk, hogy meg kell változtatni Jézus elvárásait, csak arról, hogy egy hitetlen vagy egy látogató jól érezhesse magát a gyülekezetben. Tudnunk kell, hogy a hívők és a hitetlenek szükségai gyakran nagyon eltérőek, néhány területen azonban mégis azonosak. Például egyaránt meg kell érteniük, hogyan építsenek erős családot, hogyan oldják meg a problémáikat, mit kezdjenek a szorongásaikkal, bűntudatukkal és félelmeikkel. Szükségük van arra, hogy tudják, létezik-e Isten. Mindenkinek tudnia kell, van-e célja Istennek az életével. Tehát amikor evangelizációs istentiszteletet szervezünk, ezekkel a kérdésekkel kell foglalkozni. A keresztények nem szüntek meg emberek lenni az által, hogy megtértek.

8. Legjobb az alkalmakat céljaik szerint szakosítani. Ezen a konferencián arról beszélünk, hogyan építsük gyülekezetünket Isten öt célja köré. Mindig hatékony, ha az összejöveteleket konkrét célok alapján tervezzük. Külön szervezhetünk egy evangelizációs istentiszteletet, egy másikat pedig a testvérek hitének mélyítésére. Ez azonban két különböző célpont és két eltérő szolgálat. Sokszor a gyülekezetben egyszerre próbálkozunk ezekkel. Egyszerre próbáljuk

mélyíteni a hitéletet és elérni a hitetleneket. Ha zavaros jeleket küldünk, akkor zavaros lesz a végkimenetel is. Ha olyan alkalmakra visszük el barátainkat, ahol az adakozásról, böjtölésről és az érett kereszténységről tanítanak, fel sem fogják, az egész értelmetlen a számukra. Jó, ha a gyülekezet tagjai előre tudják, hogy mikor hívhatják el hitetlen barátaikat az istentiszteletre, mert akkor minden úgy hangzik el, hogy pontosan érthető a számukra. Amikor indítottam a gyülekezetünket, megkérdeztem egy kis csoporttól: mikor hoznátok el legszívesebben hitetlen barátaitokat a gyülekezetbe? Az mondták: vasárnap délelőtt. Ezért nálunk az a gyakorlat, hogy a heti két istentisztelet közül az egyiket a növekvő hívőknek, a másikat a hitetlenek elérésére szánjuk. Észrevettük, hogy miután így osztottuk fel az alkalmakat, sokkal hatékonyabbak lettünk.

9. Az evangelizációs istentisztelet csupán kiegészítője a személyes evangelizálásnak és nem helyettesítője. Az evangelizációs alkalom nem azért van, hogy azt mondhassuk, rendben van, többé nem kell bizonysgot tennünk. Viszont úgy tűnik, hogy az emberek könnyebben térnek meg, ha döntésüket egy csoportban hozhatják meg, ahol többen is vannak körülöttük. Ugyanakkor azt tapasztaltuk, hogy az emberek hamarabb megtérnek, ha valaki előbb személyesen bizonysgot tesz nekik, elmondva az üdvösség útját, s egyúttal el is hozza arra az összejövetelre, amit a hitetleneknek tartunk. Mi történik ilyenkor? Bizonysgot teszek egy hitetlennek a munkahelyemen, a piacon vagy máshol, és azt mondom: "Ja, ha van kedved, eljöhetsz velem a gyülekezetbe is." Ha látják, hogy több százan vannak az istentiszteleten, akkor ezt fogják gondolni magukban: "Tehát nem csak egy valaki hisz ebben."

10. Hadd említsek meg még egy alapelvet, méghozzá azt, hogy nincs előírt módja az evangelizálásnak. Az a forma lesz a legjobb a számotokra, amit ti gondoltok ki. Adhatok néhány tanácsot, de azt nektek kell alkalmazni a kultúrátokban. Azonban van néhány dolog, ami nem hiányozhat egy ilyen istentiszteletről. Először tanúsíts szeretetet, másodsor egyszerűen, érdekesen és érthetően hirdesd Isten Igéjét, és harmadszor hozd összefüggésbe a Bibliát az emberek személyes szükségeivel. Mindezek ismeretében, szeretnék néhány javaslatot tenni az evangelizációs istentisztelet felépítésére

Hogyan lehet tömegeket vonzó alkalmakat szervezni

11. Először is tartsd szem előtt a célcsoportot. Gyülekezetünkben minden héten összeülünk, és amikor megtervezzük az igehirdetést, az énekszolgálatot és az istentisztelet részleteit, ezt kérdezzük: milyen emberek jönnek el? Mire van szükségük? Ami igazán számít, az a megváltozott életek ereje. Van valami, amire minden gyülekezet minden kultúrában képes, és ez a bizonyágtevés. Akkor változnak meg leginkább az emberek, ha megváltozott életet látnak. A hitetlenek számára rendezett istentiszteletünkön minden héten legalább egy valaki elmondja megtérésének igaz történetét. Arra kérjük a bizonyágtevőket, írják le a történetüket és gondolják át, majd ez után mondják el az istentiszteleten. Amikor a lelkipásztor prédikál, sokszor a hitetlen úgy néz rá, hogy közben ezt gondolja: ó hát ezt kell csinálnia, ez a munkája, ezért fizetik vagy hát ez a szakmája. De amikor gyülekezetünk egyik tagja tesz bizonyágot, elmondva, hogy milyen változást hozott Jézus az életébe, akkor azt mondják: hiszen ő pont olyan, mint én. Nem lelkész vagy pap, hanem teljesen hétköznapi ember. Ezenkívül teremtsenek olyan légkört, amibe szívesen jönnek az emberek. Mi az, hogy légkör? Az istentisztelet kisugárzása legyen barátságos és vonzó. Ha nem tervezed be a kellemes légkört, ezzel a véletlenre bízod azt. Konkrétan: teremts várakozással, lelkesedéssel teli légkört. Már az istentisztelet elején azt jelezze: hisszük, hogy az Úr itt van. Ez az a nap, amit az Úr szerzett, örvendezzünk és vigadjunk ezen. Valami jó fog történni veled. Jó itt lenni, érezhető a reménység. Ez nem más, mint a hit, és ez teremti meg az ott tapasztalható jó hangulatot. Mitől lesz ez így? Attól, ha minden héten imádkoztok az alkalomért. Már az, hogy mindenki elhozza a barátait, várakozással tölti meg a levegőt, mert tudjuk, hogy jelen lesznek hitetlenek is és hallani fogják Isten szavát.

A zene is legyen ritmusos és üdítő, hogy ünnepi hangulatot teremtsen. Mindenek felett a legfontosabb azonban az istentiszteletet megtervező vezetők hite. Azé, aki hirdeti, tanítja Isten Igéjét, aki vezeti az imádatot, akik imádkoznak az alkalomért, talán a zenészeké és mindazoké, akik részt vesznek a szervezésben. Mindnyájuknak hinni kell, hogy Isten munkálkodni fog. Minden héten egy egyszerű imát mondok Istennek: "Uram, tudom, hogy valami izgalmasat fogsz tenni ezen az összejövetelen és ezt már előre is megköszönöm." A hit előre hálát ad Istennek. Ha az események után köszönöd meg Istennek, az nem hit, hanem hála. Az Ige azt mondja: mindaz, ami nem hitből van, bűn, és hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni. A jó istentisztelet másik jellemzője az ünneplés érzete. A Zsoltárok könyvében ezt olvassuk:

"Örültem, amikor ezt mondták: menjünk fel az Úr házába." Tehát nem szomorú voltam vagy mérges, vagy unalmasnak találtam, hanem örültem. A 100. Zsoltár 2. versében ez áll: "Szolgáljatok az Úrnak örömmel. Vigadozva járuljatok színe elé." Sok istentisztelet leginkább temetésre hasonlít, nem ünneplésre. Rideg és komoly. Pedig az emberek oda mennek szívesebben, ahol élet van. Az ünnepi hangulat megteremtésének egyik módja, ha új énekeket énekelünk. Biztassátok tagjaitokat új énekek írására. Isten fel tud használni minden zenei stílust. Nem kell feltétlenül más kultúrák zenéit átvenni. Merjetez magyarosak lenni a zenében. Legyen magyar a ritmus és a hangzás. Isten meg fogja áldani. Nincsen szent zene, csak szent szavak. Bármilyen zenét fel lehet használni, ha a szavak szellemben és igazságban hangzanak el.

Legyen bátorító az istentisztelet. Az embereknek nincs szükségük még egy rossz hírre. Ki vannak éhezve a jó hírekre. Az evangélium pedig nem más, mint jó hír. A legjobb hírrel szolgálunk. Néha mégis rossz hírként adjuk tovább.

Mosolyogjunk, mert bocsánatot nyertünk, rendezett lett a múltunk. Van miért élnünk és örök életet kaptunk a mennyben. A világ legjobb hírét tudjuk, és ezt lelkesítően és bátorítóan kell továbbadnunk. Az emberek hétről hétre újabb csalódásokon mennek át, és ha a gyülekezetekben biztató a légkör, akkor minden héten megkönnyebbülnek, felbátorodnak, felbuzdulnak és sok látogató lesz a gyülekezetben.

Egy másik terület a családi légkör kialakítása. Az emberek érezni akarják, hogy odatartoznak az istentisztelethez. Nem jó azt érezni, hogy átnéznek fölöttünk vagy idegenek vagyunk. Azt javaslom, hogy legyenek olyan testvérek, akik üdvözlik az érkezőket, még mielőtt bemennek az alkalomra, rájuk mosolyognak, kezet fognak velük és például azt mondják: Isten hozta, köszönjük, hogy eljött közénk, örülünk, hogy itt van.

Nem kell őket zavarba hozni, nem kell, hogy felálljanak és megmondják a nevüket. Az emberek első számú félelme az, hogy fel kell szólalniuk mások előtt. Második számú félelmük az, ha új emberekkel kell találkozniuk. Köszöntsük őket anélkül, hogy nyilvánosan zavarba hoznánk őket. Olyan istentiszteletet szeretnénk kialakítani, ahol az emberek érzelmileg helyreállnak, lazítanak.

Egy másik dolog, amivel jó evangelizáló légkört teremthetsz (ha van rá lehetőség) az, hogy leírod egy papírlapra azokat az igeverseket, amelyekről prédikálni fogsz, és kiosztod a hallgatóknak. Sokan félnek a Bibliától, ha nem ismerik. Ijesztő könyv nekik. Először is nem

úgy néz ki, mint más könyvek, amiket eddig olvastak, és minden mondat előtt számok vannak. Sokan nem szeretnek olvasni. Akkor mit tegyünk? Ha az igeversek egy papírra vannak írva, és a látogatók kezébe adod, könnyen megtalálják, amikor prédikáció közben utalsz rájuk. Ez megkönnyíti a helyzetüket. Ha nem feszélyezi őket semmi, akkor sokkal nyitottabbak az örömhírré. Amikor az emberek gyülekezetbe jönnek, sokszor félnek. Kell-e énekelni, kell-e beszélni, aláírni valamit, pénzt adni, valami rituális szöveget mondani, amit nem ismerek. Nem fogom-e kellemetlenül érezni magam és nem fogok-e elrontani valamit. Minden, amivel csökkentjük a félelmüket, csupán apró figyelmesség. Ezek segítenek a feloldódásban. Ha nincs bennük feszültség, jobban tudnak figyelni, így Jézus jobban el tudja érni a szívüket. Ezzel szeretethidat építünk szívtől szívig, hogy Jézus Krisztus átmehessen ezen a hídon.

Egy újabb javaslat az evangelizációs istentisztelethez, hogy mindig adj lehetőséget Krisztus elfogadására és számíts rá, hogy az emberek döntést hoznak. Mindig adj lehetőséget a megtérésre és várd az aratást. Sokszor hirdetik az örömhírt, de úgy, mint amikor a halászok nem húzzák ki a hálót. Ezzel azt mondják: ez az örömhír, menjetek Isten hírével. Amikor a seddlebecki gyülekezetet plántáltam, az volt a szokás, hogy istentisztelet végén előrehívtuk azokat, akik szeretnének megtérni. Ez volta a hagyomány. Első összejövetelünket egy középiskolában tartottuk és miközben prédikáltam, úgy terveztem, hogy előre fogom hívni azokat, akik be akarják fogadni Krisztust. De amikor az istentisztelet végére értünk, körbenéztem és láttam, hogy abban az épületben nincs olyan hely, ahova előrejöhetnek. Nem volt elég hely a teremben, ezért mást kellett kitalálnom. Az egyik módszer az volt nálunk, hogy minden székre kitettünk egy kis kártyát. Az istentisztelet befejezésekor ezt mondom: "Ha szeretnéd behívni Krisztust a szívedbe, akkor hajtsuk meg a fejünket és imádkozzunk valamennyien. Elmondok egy imát, amit te is utánam mondhatsz magadban. Nem kell hangosan mondani, Isten hall." Egy rövid idő elteltével pedig ezt mondom: szeretnék segíteni a növekedésben. Van néhány anyagunk erre a célra, és vannak, akik szívesen beszélgetnek veled, ha szólsz nekik. Kipróbálhatjátok azt, amit mi tettünk, hogy ezek a kis kártyák - amelyeknek egyik felén a megtérő ima van - lehetőséget adnak, hogy ráírják a nevüket és a címüket.

12. Még arra szeretnék bátorítani benneteket, hogy értékeljétek ki az istentiszteletet. A vezetők találkozzanak egymással minden istentisztelet után, és tegyék fel a kérdést: hogyan tehetnénk jobbá a következő alkalmat? Mindig javítsatok, találjátok új utakat arra, hogy még

hatékonyabban adjátok át az evangéliumot. Ha imádkoztok ezért és kéritek Istent, hogy adjon új ötleteket, ő adni fog, és azt veszitek észre, hogy sokan jönnek Krisztushoz.

A gyülekezet mint isten családja

A Biblia sok képet használ a gyülekezetre. A gyülekezetet testnek, Krisztus testének hívja. Máskor Krisztus menyasszonyának, Isten nyájának nevezi. Isten hadseregeként is megszólítja, ám kedvenc igei képem a gyülekezetre a család hasonlata. Mi Isten családja vagyunk.

Az Ef 2,19-ben ez áll: "Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek, háza népe Istennek."

A Biblia azt mondja, hogy Isten családtagjai vagyunk. Ez keresztény mivoltunk szerves része.

A Róm 12,5 pedig ezt mondja: "Sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai."

Minden tag az összes többihez tartozik. Ez az odaszánás második szintje, amire eljuttatjuk a friss keresztényeket. Akkor leszünk keresztények, ha odaszánjuk magunkat Krisztusnak, de gyülekezeti családtaggá csak azután válhatunk, ha odaszánjuk magunkat a többi hívő felé is. Ez a második lépés az érettségre jutásban. Keresztény vezetőkként pedig arra kell tanítanunk az embereket, hogy Krisztus mellett a családja, az Ő teste iránt is legyenek elkötelezettek.

Hogyan lehet kimozdítani a hívőket a "csupán" gyülekezetbe való járásból, és hogyan válhatnak aktív tagokká egy szoros testvéri közösségben? Hogyan vezethetjük tovább őket, hogy miután odaszánták magukat Krisztusnak, elkötelezzék magukat Isten családja, a testvérek mellett is? Íme néhány javaslat:

Kezdd a vezetők között a munkát. Javaslom, hogy teremtsetek olyan légkört, amelyben az emberek vágyakoznak közéték. Mitől lesz ilyen a légkör? Mi indítja arra az embereket, hogy ezt mondják: ezentúl nem csak passzív megfigyelő, hanem aktív tag kívánok lenni Isten családjában? Két dolog után sóvárognak leginkább az emberek, a szeretet és az elfogadás

után. Ez az ember két legmélyebb szüksége. Hát nem furcsa, hogy az Ige szerint a gyülekezetnek pont ezt a két dolgot kéne megadnia? A Jn 13,35-ben Jézus ezt mondta: arról fogja mindenki megtudni, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást. A keresztényeket nemcsak Isten szeretete fémjelzi, hanem az is, ha egymást szeretik. Ugyanúgy kell odaszánnunk magunkat egymás felé, mint Krisztus felé. Ez a közösség valódi lényege. A közösség pedig egyike a gyülekezet öt céljának.

A Róm 15,7-ben ez áll: "Fogadjátok be egymást, ahogy Krisztus is befogadott minket"

Amiképpen Krisztus kegyelmet adott és feltétel nélkül befogadott a családjába, ugyanúgy kell nekünk is feltétel nélkül befogadnunk másokat Isten családjába, és szeretnünk kell őket. A Biblia szerint, ha azt mondom, hogy szeretem Istent, de nem szeretem a testvéreimet, hazudok és nincs meg bennem az igazság. Tehát olyan légkört szeretnénk teremteni, amiben érezhető a szeretet és az elfogadás. A növekvő közösségek szeretnek és a szerető gyülekezetek nőnek.

Családias légkör

Ha szeretnéd, hogy a gyülekezeted növekedjen, akkor annak egy családként, nem egy üzleti vállalkozásként, klubként vagy pártszervezetként kell felépülnie, mert a gyülekezet család. Hadd szóljak néhány perc erejéig a lelkipásztorokhoz és vezetőkhez. Szeretnék néhány konkrét módszert mutatni, amelyek segítségével ki tudjátok alakítani a családias légkört.

Az első, hogy szívből törődj az emberekkel. Ezt mutasd is ki. Nem csoda, ha néhány gyülekezet nem növekszik, amikor a vezetők hűvösen fogadják a látogatókat, sőt még a közösség tagjait is. Ha meg akarod mérni gyülekezeted hőfokát, saját hónod alá tedd a hőmérőt. Sok vezető tetteivel és bánásmódjával garantálja, hogy az emberek ne akarjanak csatlakozni a gyülekezethez, mivel nem látszik a vénekben a szeretet. Légy megközelíthető, őszinte, és engedd, hogy az emberek megismerjenek.

Egy másik eszköz az, ha megtanulod a tagok nevét és így köszöntöd őket, személyesen. Semmi sem tesz boldogabbá valakit, mintha a nevén szólítod, különösen akkor, ha csak néhányszor volt a gyülekezetben, és lám megismerik. Úgy gondolom, jó lenne, ha

személyesen köszöntenéd a testvéreket istentisztelet előtt és után, hogy érezzék, szereted őket, érdeklődsz irántuk és gondod van rájuk.

Közelítsünk keresztény érintéssel a tagokhoz. A Biblia azt mondja, köszöntsük egymást szent csókkal. A legtöbb kultúrában ezt már nem teszik, de tudom, hogy erő van az érintésben, a kézfogásban, ölelésben vagy a vállon veregetésben. Néha, amikor így fejezem ki a szeretetemet a gyülekezetben, nem tudom, hogy az illetőnek nehéz hete volt-e, tele problémákkal, vagy sem. Gyakran foglalkoztat, vajon meddig tart ez az érintés abban a testvérben. Néhányan ezt mondták: tudod, az egyetlen tapintható szeretet (érintés, ölelés és bátorítás), amiben részem van az, amit itt kapok a gyülekezetben. Vezetőként te mutatsz példát, és ha ilyen közösségi légkört teremtesz, mások is ezt teszik majd.

A gyülekezethez tartozás előnyei

A második dolog, ami növeli az emberekben a vágyat arra, hogy gyülekezethez tartozzanak az, ha közöljük velük ennek értékeit. Mondd el, milyen előnyökkel jár Isten családtagjának lenni. Amint már korábban mondtam, a lényeges különbség a látogatók és a gyülekezeti tagok között az odaszánás mértékében van. Minél nagyobb az elkötelezettségünk, annál érettebbek leszünk. Krisztus szerette az egyházat, és életét adta érte. Amint növekszünk Krisztusban, annál jobban szeretjük a gyülekezetet és annál odaszántabbak leszünk. Ha találkozol valakivel, aki ezt mondja: ó én keresztény vagyok, de nincs szükségem gyülekezetre, akkor ebből tudhatod, hogy nem valami érett keresztény az illető. Jézus szerint fontos a gyülekezet, érdemes volt meghalni érte. Ha mi is fontosnak tartjuk, akkor mi is ennyire odaszántak leszünk.

Amikor a gyülekezeti családtagság előnyeiről tanítasz, el kell magyaráznod, hogy a gyülekezet kétféleképpen jelenik meg az Újszövetségben. Először is van egyetemes értelme Isten egyházaaként, amely a világ bármely pontján valaha élt összes hívőre vonatkozik. Ebben az értelemben csupán kétszer vagy háromszor fordul elő az Újszövetségben. Legtöbbször, amikor az újszövetség a "gyülekezet" szót használja, akkor az a hívők helyi családjára, konkrét gyülekezetre utal. Mindenkinek szüksége van egy családra. Miután bekerülsz a keresztények egyetemes egyházába, keress magadnak egy gyülekezeti családot.

A keresztény élet három részből áll, és ahhoz, hogy teljes életet élhess Istenben, mindhárom területen helyt kell állnod. Az első a hit. Az Csel 16,31-ben ez áll: "Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz..." Azt mindnyájan tudjuk, hogy hit által kerülhetünk bele Isten családjába. De ez nem csupán hit kérdése. A keresztény élet második része a családhoz tartozás. A Biblia kijelenti, hogy Isten háznépe vagyunk a többi hívővel együtt. Isten nem kívánja, hogy egyedül menjünk át az életen. Azt szeretné, hogy a család tagjai segítsenek egymásnak. Ezt hívjuk közösségnek. Ez az a támogatás, ami a sikeres keresztény élet feltétele.

A keresztény élet harmadik eleme a megszentelődés, ami egész hátralevő életünkben tart. Azzá leszünk, amivé Isten szán minket. A Róm 8,29 azt mondja, hogy Isten már eleve elhatározta, hogy azok, akik hozzá jönnek, a Fiához hasonlóvá legyenek. Azt akarja, hogy felnőjünk és részt vegyünk terve minden részében.

Mi a haszna annak, ha tagjai vagyunk egy gyülekezeti családnak? Íme néhány előnye: először is igazi hívőnek tartom magam. Amikor azonosulok más hívőkkel, ezzel ezt mondom: nem szégyellem, hogy keresztény vagyok, sőt büszke vagyok rá, hogy Isten családjához tartozom.

Másodszor pedig szellemi közösséget kapok, ami segít és bátorít. Az Ige azt mondja, hogy hordozzuk egymás terheit. Bátorítanunk kell egymást. A Biblia figyelmeztet, hogy összejövedeleinkről ne maradjunk el, járjunk össze és ne hagyjuk el az összegyülekezés szokását, mert a keresztény élet része az összetartozás.

Harmadszor, a gyülekezeti családban felismerhetem és fejleszthetem szellemi ajándékaimat és szolgálatomat. A közösségben használhatod az ajándékok, legyen az a tanítás, a segítség, vendégszeretet, adakozás vagy a vezetés. Mindezeket a gyülekezeten belül kell végezni.

Negyedszer, amikor csatlakozom egy gyülekezethez, akkor ezzel istenfélő vezetők szellemi védelme alá kerülök. A Zsid 13,14-ben ez áll: "A pásztorok és a vezetők vigyázzanak a rájuk bízott lelkekre a gyülekezeti családban."

Van még egy nagyon fontos dolog. A gyülekezethez tartozás segít a növekedéshez szükséges felelősség megszerzésében. Az Újszövetség több mint 50 helyen használja azt, hogy "egymást". Az Ige azt mondja: szeressük, bátorítsuk, gondoskodjunk, köszöntsük, támogassuk, tanácsoljuk stb. egymást. Ez kölcsönös szolgálat a hívők között. A gyülekezeti felelősségvállaló segítségével tovább növekedhetünk.

Többek között ezek azok az előnyök, amiket meg kell osztanunk a döntés előtt állókkal. Lehet, hogy már megtértek, de még nem csatlakoztak a gyülekezethez. Mondjuk el nekik ezeket.

Hogyan fogadjunk be valakit a gyülekezeti családba

Dolgozzunk ki részletes tervet arra, hogyan fogadjunk be valakit Isten családjába. Minden gyülekezet egyedi, csakúgy, mint az ujjlenyomat. Gyülekezetednek egyedi kultúrája és növekedési üteme van. A taggá válás követelményei eltérnek más gyülekezetek gyakorlatától. Van néhány kérdés, amelyek alapján eldönthetitek, milyen is legyen ez a terv.

Hadd adjak néhány kérdést, amelyeket magatoknak kell feltennetek a gyülekezeti tagsággal kapcsolatban.

Vezetőkként gondoljátok át, mit vár Isten közösségetek tagjaitól.

Mit várunk el a gyülekezet tagjaitól?

Milyen emberek tartoznak a gyülekezetünkhöz?

Mik a szükségük?

Mi érdekli őket?

Hogyan lehetne tartalmasabbá tenni a gyülekezethez tartozást?

Hogyan biztosíthatjuk azt, hogy a tagok érezzék a szeretetet, a törődést?

Milyen szolgáltatásokat kínálhatnánk tagjainknak, és hogyan tehetnénk hatékonyabbá a meglévőket?

Válaszoljatok a fenti kérdésekre, hogy mindenki a közösség részének érezhesse magát. Jó ha tudod, hogy az embereknek az után is lesznek kérdéseik, miután keresztényé lettek. Nem biztos, hogy automatikusan csatlakoznak Isten családjához és a helyi közösséghez. Őt dologról kívánnak meggyőződni, mielőtt meghoznák ezt a döntést.

Az első kérdése annak, aki fontolgatja a gyülekezethez való tartozást: illel-e ide? Nem lógok ki? A legjobb, ahogy a beilleszkedést elősegítheted, ha kiscsoportokat indítasz. Olyan csoportokat kell indítani, ahol az emberek problémái megoldódnak és ahol imádkoznak értük. Nem kell mindenkit ismerned ahhoz, hogy otthon érezhesd magad, de azért ismerned kell némelyeket. Legalább 5-10 embert kell ismerni és otthon érezni magad köztük ahhoz, hogy valószínűleg részese légy a közösségnek.

A második kérdése az, hogy van-e valaki, aki szeretne megismerni? Ez a barátság kérdése. Az emberek nemcsak egy barátságos közösséget, hanem barátokat is keresnek. Olyan személyeket keresnek, akik törődnek velük. Teremts lehetőséget, hogy az emberek kapcsolatokat alakíthassanak ki a gyülekezetben. Ez sohasem történik véletlenül. Legyenek olyan programok, ahol az emberek megismerhetik egymást. Kis kitűzhető névkártyákat is készíthettek, hogy így a testvérek könnyebben megtanulhassák egymás nevét.

A harmadik kérdés: szükség van-e rám? Ez az érték kérdése. Az emberek szívesen csatlakoznak a gyülekezethez, ha tudják, hogy számítanak rájuk. (Szükség van-e rám?) Szeretnék előremozdítani a dolgokat. Meg kell mutatnunk, hogy a gyülekezetnek szüksége van rájuk és hol tudnak szolgálni Krisztus testében. Valamennyien fontosak és szükségesek vagyunk.

A negyedik kérdés: miért érdemes csatlakozni a gyülekezeti családhoz? Ez a hasznosság kérdése. El kell magyarázni a bibliai okokat, amelyekről a gyülekezeti tagsággal kapcsolatban beszéltünk, valamint a gyakorlati és személyes indítékokat.

Az ötödik dolog, amit mindenki tudni szeretne egy gyülekezettel kapcsolatban, hogy mit várnak el tőle. Ez az elvárások kérdése, amit az embereknek tudniuk kell. Az embereknek joguk van tudni, hogy mit várnak el tőlük amikor a gyülekezethez csatlakoznak.

Hozzunk létre egy csoportot az új tagoknak

Ez a negyedik alapelve a közösségbe való bevonásnak. Itt elmagyarázunk mindent a gyülekezetről. Segítünk, hogy otthon érezzék magukat és megtalálják a helyüket. Sok tanulmány kimutatta, hogy az a mód, ahogy a keresztényeket bevonták a gyülekezetbe,

nagyban befolyásolta keresztény életük hatékonyságát a későbbi életben. Tehát ahogy csatlakoznak a gyülekezethez, az meghatározza a gyülekezeti tagságuk hatékonyságát. Azt vallom, hogy a legfontosabb kiscsoport az, amelyet olyan embereknek tartunk, akik szeretnének csatlakozni a gyülekezethez. Az erős barátkozó csoport, erős gyülekezetet eredményez.

Azt is vallom, hogy ezeket a csoportokat legalább részben a lelkipásztornak kell tanítania. Természetesen más vezetőket is bevonhat, de a tanításban a pásztornak is részt kell vennie, hogy hallják látását, megismerjék a lelkületét, az emberek iránti szeretetét és megtudják, mit várnak el tőlük, valamint ők mit várhatnak el a pásztortól.

Ha létrejön ez a csoport, elmondhatod, hogy mi a gyülekezet. Elmagyarázhatod a gyülekezet öt célját. Mert Isten azt akarja, hogy ezek a célok ne csak a gyülekezetben valósuljanak meg, hanem a személyes életünkben is.

Ezek után szükséges elmondani a gyülekezethez tartozás feltételeit, és azt, hogy ez milyen felelősséggel jár. Mondd el a gyülekezetre vonatkozó látásodat, hogy mitől várod a növekedést, és hogyan szeretnéd elérni az embereket a lakóterületeden. Tudniuk kell, hogyan kapcsolódhatnak be, hogyan szolgálhatnak az egyes területeken, és mit kell tenniük, ha már tagok. Gyülekezetünkben van egy ilyen csoport, ahol minden hónapban tanítok. Ez egy négy és fél órás együttlét és a szünetben együtt vacsorázunk. Ebben a csoportban, amit tagsági (nálunk 101-es) csoportnak nevezünk, elmondjuk mindazt, amit az előbb említettem.

Tagsági szövetség

Ez az ötödik dolog, amire szükség van. Ez a gyülekezet tagjai között létrejövő megállapodás arról, hogy elkötelezik magukat Isten és egymás mellett. Van igei alapja ennek a szövetségekötésnek és odaszánásnak a gyülekezeti tagok között. A 2Kor 8,6-ban Pál az odaszánás két különböző típusát említi: először "önmagukat adták az Úrnak és azután nekünk az Isten akaratából". Figyeljük meg a kétféle odaszánást. Ez az igazi közösség lényege.

A seddlebecki gyülekezetben négyféle feltétele van a tagságnak. Az első az, hogy el kell fogadni Jézust Úrnak és Szabadítónak, és ezt nyilvánosan meg is kell vallani. A második a

bemerítkezés, kifejezve, hogy odaszánjuk életünket Krisztusnak. Jézus azt parancsolta a tanítványainak, hogy menjenek el az egész világra és tegyék tanítványokká az embereket, majd azt mondta, merítsék be őket az Atya, a Fiú és a Szent Lélek nevében. Éppen azt tesszük, amit Jézus parancsol.

A harmadik feltétel, hogy a tag részt vegyen a tagsági csoportfoglalkozáson, amelyről már említettem, hogy négy és fél órás tanfolyam, amelyen csak egyszer kell részt venni, és amit minden hónapban tartunk. Egy évben 12-szer tanítom ugyanazt. A negyedik feltétel, hogy aláírja a gyülekezetünk tagsági nyilatkozatát.

Mi is az a tagsági nyilatkozat? Ez egy elkötelezettség a felek között arra vonatkozóan, amit közösen fognak végezni. Szeretném megosztani veletek gyülekezetünk nyilatkozatát, amellyel valamennyi tagunk egyet ért. Had olvassam fel:

"Elfogadva Krisztust Uramnak és Megváltómnak, bemerítkezve és egyetértve a seddlebecki nyilatkozattal, annak stratégiájával és szerkezetével, úgy érzem, a Szent Lélek vezetése az, hogy csatlakozzam a seddlebecki gyülekezethez. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen, elkötelezem magam Isten és a többi hívő felé a következőkben: először is védeni fogom a gyülekezet egységét úgy, hogy a testvéreimet szeretem, elutasítom a pletykákat és követem a vezetőimet..."

(Tudjátok, a pletyka minden másnál nagyobb rombolást végez a gyülekezetekben. A pletyka az, amikor emberek másoknak beszélnek problémákról anélkül, hogy akár a problémában, akár a megoldásban érintettek lennének. Az Ige ezt bűnnek hívja.)

"...Felelősséget érzek gyülekezetünkért, imádkozom a növekedéséért, hívogatom a gyülekezethez még nem tartozókat, és meleg szeretettel fogadom azokat, akik újjak a gyülekezetünkben. Ajándékaimat megismerve, pásztoraim által felkészítve, szolgálni fogok a gyülekezetben, szolgálatkész szívvel..."

(Ne csatlakozzon a gyülekezethez senki addig, amíg nem kész szolgálni valamilyen területen.)

"...Támogatni fogom gyülekezetünk biztonyságtételét hűséges részvételemmel, Isten szerint való élettemmel és rendszeres adakozásommal."

Ez tehát az a nyilatkozat, amit a mi gyülekezetünk összeállított. Arra bátorítalak, hogy imádkozzatok és állítsatok össze egy tagsági nyilatkozatot. Meglátjátok, hogy amikor

nagyobb odaszánást vártok el az emberektől, kedvezőbben reagálnak, mintha egyáltalán nem kérnétek őket semmire. Az emberek szeretik a kihívásokat. Olyan dolgokra szánják oda az életüket, aminek értelme van. Akarják, hogy értékes legyen az életük, és valami olyannak akarnak a részévé válni, ami igazán számít.

Kapcsolatok építése

A gyülekezetépítés másik legfontosabb eleme az, hogy lehetőséget adunk a tagoknak, hogy kapcsolatokat építsenek egymással. Hozzatok létre kis csoportokat, legyenek közös étkezések. Ez biblikus gyakorlat. Együtt étkezhethetünk, beszélgethetünk, törődhetünk egymással, közös kikapcsolódásokat szervezhetünk, együtt játszhatunk. Legyenek olyan programjaitok, ahol megismerhetik egymást a testvérek. A gyülekezeti kapcsolatok elmélyítésének leggyorsabb módja, ha rávesszük a testvéreket, hogy menjenek el valahova egy-két napra egy mini konferenciára. Együtt kirándulhatnak a hegyekbe vagy egy tóhoz. Együtt eltölthetnek egy-két napot, együtt és valóságosan építhetik a kapcsolatot és közelebb kerülhetnek egymáshoz.

A Biblia azt mondja: "Arról fogja mindenki megtudni hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek." Ha mi keresztények családként gondoskodunk egymásról, azt észre fogja venni a világ. Gyülekezetünkben tényleg sok szolgálat foglalkozik a családtagokkal. Egy férfi ezt mondta: asztalos vagyok és a gyülekezetben bárkinek ingyen elvégzem az asztalosmunkákat. Egy másik férfi olyan szolgálatot indított el, amivel az autók karbantartását segíti. Mások a gyermekfelügyeletben segítenek, amikor a szülőknek elfoglaltságuk van. Miközben így segítünk egymásnak, csodálatos bizonyítást teszünk a világnak arról, milyen a szeretet és az odaszántság Isten családjában.

Kis csoportok indítása

Ez a hetedik dolog, amivel segíthetünk a gyülekezeti taggá válásban. A tagok különböző helyeken találkozhatnak, ahol beszélgetni lehet. A Csel 5,42 ezt mondja: "Naponként

hirdették Jézus Krisztust a templomban és házanként." Az igazi bibliai gyülekezetnek kétféle találkozása van. Az első, amikor a templomban találkoznak. Ekkor együtt van Krisztus egész teste. Arról is olvasunk, hogy az első keresztények házanként is összejöttek egymással.

Van még egy dolog, amit szeretnék megemlíteni. Gyülekezetek tagjai érzék, hogy különlegesek, és nem csupán átlagemberek. Tartsák értékesnek és családtagnak magukat. Ha lehetséges, készítsetek egy kis bizonyítványt, amit megőrizhet, és ami igazolja, hogy tagja lett a gyülekezeti családnak. Mi ezt többek között úgy érzük el a gyülekezetünkben, hogy valaki fényképet készít minden bemerítkezőről, és van egy kis bizonyítványunk, amin ez áll: "Ma bemerítkeztél és itt látható a bemerítési fénykép a lelkipásztoroddal." Ezt átadjuk neki, majd egy kis vacsorát rendezünk az új tagok tiszteletére, ezzel köszöntve őket. Megkérjük őket, álljanak fel és mondják el a bizonyosságukat. Ha ilyesmit is tesznek, szívesen elkötelezik magukat a gyülekezet mellett, és növekvő tagokká lesznek.

Hogyan mozdítsuk előre gyülekezetünk tagjait a növekedésben?

Isten azt akarja, hogy minden keresztény éretté váljon szellemileg. Az Ef. 4,14-ben ez áll: "hogy többé ne legyünk kiskorúak, hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel Krisztushoz". Azt akarja, hogy minden keresztény felnőjön és szándéka szerint igazi szellemi érettségre jusson. Ebben nekünk kell segíteni a gyülekezeti tagokat. Meg kell mutatni, hogyan juthatnak a passzív tagságból az érett, szilárd, növekvő és az Úrban erős hívő életre. Szó lesz még téves elképzelésekről és félreértésekről a szellemi növekedéssel kapcsolatban. Azután mondok néhány javaslatot arra, hogyan segíthetjük a szellemi növekedést.

Az **első** félreértés szerint az újjászületés után automatikusan felnövekszünk. Ez nem így van! Úgy látszik, hogy sok gyülekezet ezt hiszi, mert se terve, se programja, hogy miként segítse az emberek szellemi növekedését, pedig ez nem történik véletlenül. Azért következik be, mert rászánjuk az időt és a fáradságot. A növekedés akarat kérdése. Dönteni kell és mindent megtenni érte. A biblia ezt mondja a Zsidók.5:12-ben: ennyi idő multán már tanítóknak

kellene lennetek mégis arra van szükségetek, hogy titeket tanítson valaki az Isten beszédének alapelemeire. A Filippi 2-ben ezt olvassuk: "félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, mert Isten az aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az Ő tetszésének megfelelően". Mit mond ez az ige?! Munkáljátok üdvösségeteket! Nem az üdvösségünkért kell munkálkodni, mert azt hit által tesszük magunkévá, de az új élet részleteit ki kell munkálnunk. Majd azt mondja, hogy Isten munkálja bennünk mind az akarást, mind a cselekvést. Figyelem! Te is teszel valamit és Isten is tesz valamit. Szellemi növekedésben megvan a szellemi rész és megvan a te részed is. Te dolgozod ki a részleteket és Isten adja hozzá a szükséges erőt az életedben.

Valójában az érettségünk a mi elkötelezettségünk következménye ami azzal az odaszánással kezdődik, amit a Róma 6,13 így ír le: adjátok magatokat teljesen az Istennek.

A **második** félreértés az, hogy a szellemi növekedés misztikus és csak nagyon kevesen képesek elérni. Nehéz eljutni a lelki nagykorúságra és ez nem is gyakorlati kérdés. Sok hívő gondolkodik így: soha nem leszek érett keresztény, ez csak az olyanok kiváltsága mint a vének, pásztorok, szuperszentek. A szellemi növekedés azonban nagyon is gyakorlati kérdés. Mindenki éretté válhat szellemileg ha kialakítja az ehhez szükséges szokásokat. Az 1Tim. 4-ben ez áll: "ezekkel törődj, hogy előrehaladásod nyilvánvaló legyen". Amint időbe kerül a testi erőnlét megőrzése, a szellemi frissesség is idő és energiaigényes. Ha előrehaladsz bizonyos szokásokban, akkor rálépsz a szellemi érettséghez vezető útra.

A **harmadik** téves elképzelés: a szellemi érettség elérhető azonnal ha megvan a kulcs. A világ számos pontján járva azt láttam, hogy sok hívő keresi a titkos kulcsot, csodapirulát, megtapasztalást amely hirtelen megváltoztatja, amitől érett lesz, megszűnnek a problémái és nem esik kísértésbe. Keresik ezt egy élményben, könyvben, szemináriumon vagy egy konferencián. Szeretnének valamit, ami azonnal megváltoztatja őket. Ez nem így működik.

A szellemi növekedés egy folyamat és ehhez idő kell. A lelki növekedés lassú folyamat, amely igénybe veszi az egész életünket. Az elmúlt 25 évben tanulmányoztam, hogy mitől növekednek az emberek szellemi életükben. Rájöttem, hogy mi kell ehhez. Ezt el tudom mondani de nem tudok gyors receptet adni. A növekedés időt igényel.

A **negyedik** félreértés az, hogy a szellemi növekedés a tudásunkkal mérhető le. De az érettség több, mint tudás. Sok gyülekezet úgy gondolja, hogy a biblia ismerete elég a szellemi nagykorúsághoz. Ha fejből tudod a biblia könyveit, ha eleget tudsz a biblia szereplőiről, ha

képes vagy igei tanításokról vitatkozni, ha tudod idézni a bibliát, akkor érett hívő vagy. Ezzel szemben a valóság az, hogy a szellemi érettség sokkal inkább kifejezésre jut a tetteinkben, mint a tudásunkban. A szellemi érettséget sokkal inkább mutatják a cselekedeteink, mint az ismereted. A biblia azt mondja, eljutunk az érettségre és ez egy folyamat, amibe fel kell növekednünk. Ez a növekedés sokféle tapasztalatot igényel. A szellemi élet több, mint az elméleti ismeret. Nemcsak hitvallás, hanem jellem. A biblia azt írja, hogy az igének cselekvői, ne csupán hallgatói legyünk. Jakab ezt mondja: mutasd meg nekem a hitedet tettek nélkül, én is megmutatom a hitemet a tetteimből. Az Efézus 5,8 szerint: "valaha sötétség voltatok, most azonban világosság az Úrban". Éljetek úgy mint a világosság fiai. Nem az számít amit tudsz, hanem az, amit teszel. Jézus még határozottabb a Máté 7,16-ban: "gyümölcsseikről ismeritek meg őket". A növekedéshez többre van szükség az ige ismereténél. A biblia azt mondja, hogy veszélyes az ígét úgy ismerni, hogy ne az szerint cselekednénk. Ha úgy tanulmányozom az ígét, hogy csak az értelmemig jut el és nem engedem, hogy átalakítsa az életemet, személyiségemet és viselkedésemet, akkor két veszélyes következménye lesz. Először is a tudás felfuvalkodottá tesz, a szeretet épít. Az éretlen ismerőseim a bibliaismeret valóságos tárházai, de önigazultak, ítélkezők, kritikusak és közel sem úgy viselkednek, mint Jézus. Többről van itt szó az ismeretségnél. Jézus egyszer azt mondta a farizeusoknak, tévelyegtek mert nem ismeritek sem az írásokat sem Isten erejét. Ez meglepő, hiszen a farizeusoknak kívülről kellett tudniuk a biblia első öt könyvét. Másik veszély, hogy az ismeret növeli a személyes felelősséget. A mélyebb ismerettel együtt jár a szigorúbb ítélet. A biblia azt tanítja, hogy aki tudna jót tenni és nem teszi, bűne az annak. Tehát ha anélkül tanulmányozom az írásokat, hogy alkalmaznám az életemre, akkor még szigorúbb ítéletnek teszem ki magam. Ez a veszélye a szellemi ismeretnek. Több kell az elméletnél, megtapasztalások.

Az **ötödik** félreértés az, hogy ez kizárólag magánügy. Olyan dolog ami csak rád és Istenre tartozik. Ez nincs benne a bibliában. Az ige szerint közösségre van szükségünk, ami növekedést ad. Nem tudunk egészségesen növekedni egyedül. Közösségre van szükségünk. A Zsidó 10-ben ezt olvassuk: "ügyeljünk, hogy egymást kölcsönösen, szeretettel és jó cselekedetre buzdítsuk. Összejöveteleinkről ne maradjunk el, ahogy mások szokták, hanem bátorítsuk egymást". Az 1János 1,7 azt mondja: szellemi érettségünk egyik bizonyítéka, hogy közösségünk van más hívőkkel. Ezért nem lehetsz szellemileg érett, csupán magányos igetanulmányozással. Az 1.János 4:20 szerint aki nem szereti a testvérét akit lát, nem szeretheti Istent akit nem lát. Jézus azt mondta: ha nem vagyunk közösségben más hívőkkel, akkor hiábavaló az istentiszteletünk. Rendezzük ügyeinket a testvéreinkkel, mielőtt elé visszük az áldozatunkat.

Foglaljuk össze az eddigieket. Ha szellemileg éretté akarsz válni, meg kell értened, hogy a szellemi növekedés odaszánással kezdődik és ez egy folyamat, nem azonnali. Új szokásokat kell kialakítani s a növekedés a fenti öt cél alapján mérhető le.

A gyülekezeti kapcsolat serkenti a növekedést, ezért vizsgáljuk meg, miként segíthetünk mások nagykorúvá válásában. Három alapelvről lesz szó:

Először is, ha segíteni szeretnél valakinek szellemi növekedésében, segítened kell abban, hogy odaszánja magát mert minden növekedés odaszánással kezdődik. Semmi nem történik, amíg nem döntünk a növekedés mellett. Keresztény vezetőként talán ez a legfontosabb dolog, amire megtaníthatod az embereket. Így ismeretlenül, ha elmondod mire kötelezted el magad, megmondom, hol leszel 15-20 év múlva.

Az odaszánásod alapján, megfigyelve, hogyan töltöd el az idődet, mire költöd a pénzedet, mire fordítod az energiádat, megmondom, hol leszel 20 év múlva. Nagyon gondosan kell megválasztani az elkötelezettségünket, mert ez határozza meg sorsunkat a földön és az örökkévalóságban. Ahogy szellemi elkötelezettségünk meghatározza a növekedésünket, úgy egy gyülekezet odaszántságáról ismerhető meg. Ezért legyetek célorientált közösség, amely elkötelezte magát az újszövetségi egyház öt fő célja mellett.

Nézzük, mi a legjobb módja annak, hogy az embereket az odaszánásra kérjük.

Először is légy határozott. A biblia szerint minden a hitetek szerint lesz. Amikor odaszánásra és az Úrral való mélyebb közösségre kérsz valakit, kérd magabiztosan és számíts arra, hogy jó döntést hoz. Pontosan mondd el, mit vársz tőle és magyarázd el a jó döntés előnyeit. Arra jöttem rá, hogy minél nagyobb odaszánást kérünk, annál kedvezőbb lesz a reakció. Néha a pásztorok attól félnek, hogy elveszítik a tagokat, ha nagy dolgokat kérnek. Az emberek azonban ezt nem veszik zokon. Valójában akkor készek az odaszánásra, ha nagy dolgok állnak előttük. Ha erre példát keresel, csak olvasd a bibliát. Felszólított-e Jézus nagy elhatározásra?! Ilyesmiket mondott: hagyd hátra mindened, amid van és kövess engem - ez igencsak komoly odaszánást igényel. Ha a gyülekezeted nem kívánja meg az odaszánást, akkor ezt mások teszik meg. Ha nem a lelki növekedés, Isten ígéje és a gyülekezet mellett kötelezzük el magunkat, akkor valami más foglal le. Az a gond, hogy az emberek másodosztályú ügyekre szánják oda magukat. Arra szánják oda magukat amitől fontosak lesznek. Egy nagy cél lelkesíti őket. Isten tervezett így bennünket. Bontsd le a nagy elhatározásokat apró lépésekre, így az emberek napról-napra léphetnek egyet előre. Így

segíthetsz nekik szellemi növekedésükben. Amíg nem tanítod meg, hogyan növekedhetnek a szellemi odaszánásban, addig nem fogod látni szellemi növekedésüket sem.

A második segítség a szellemi növekedés érdekében, támogatni őket új szokások kialakításában. A leggyakorlatibb módja az emberek érettségre segítésének, ha rávezetjük, hogy kialakítsák a hívő életükben nélkülözhetetlen szokásokat, mert a tanítványság szokásokat és fegyelmezettséget kíván. Örömteli szokások, amik nem csak úgy-ahogy elviselhetők. A krisztusi jellem fejlődik, ahogy növekszünk a jó szokásokban. Pl. nem mondhatom, hogy becsületes vagyok, ha nem szokásszerűen gyakorlom magam a becsületességben (vagyis mindig igaz rám). Ha azt mondom, hogy általában hűséges vagyok, az nem hűség. Az igazi hűség az amikor szokásommá válik.

Isten azt akarja, hogy növekedjek a szeretet, a hűség, az öröm szokásában. Legyek érzékeny más emberek szükségére. Amikor segítesz a jó szokások kialakításában, segítesz a lelki növekedésben is. Hiszem, hogy van három olyan szokás, ami alapvető a keresztény életben.

Az életed három legfontosabb területe: az idő, a pénzed és a kapcsolataid.

Mondd el, mivel töltöd az időt, mondd el költekezési szokásaidat, milyenek az emberi kapcsolataid és én megmondom, mi fontos számodra. Ahogyan használod az Istentől kapott erőforrásokat, az rámutat, mi a fontos neked.

A legfontosabb szokás a naponkénti közösség Istennel. A második az adakozás Istennek. A harmadik egy Isten számára elkötelezett kiscsoport.

Nézzük meg közelebbről. Először is időt kell fordítanod minden nap Isten ígéjére, amikor olvasod az Ő szavait és imádkozol. Olvasod az ígét, szól hozzád, imában válaszolsz és ez által közösségben vagy Istennel. Ő azt akarja, hogy bensőséges kapcsolatban légy az Ő fiával, Jézus Krisztussal. Isten a maga számára teremtett és amíg ezt nem érted meg, addig nem sok értelme van az életednek.

Ő a Vele való közösségre teremtett ezért adott szellemet, ez az ami megkülönböztet az állatoktól. Soha nem látsz tehenet imádkozni, vagy kutyát hálát adni az ételért, de az ember képes kommunikálni Istennel, mert szellemet adott neki. Az Ő képére teremtett azzal a céllal, hogy közösségben legyünk vele. Ha nincs időnk megismerni Istent az ígétjén és az imán keresztül, akkor pont azt mulasztanánk el, amiért megteremtett. Azt hagyom figyelmen kívül, amit Jézus a halálával lehetővé tett.

Jézus azért halt meg a kereszten, hogy helyreállítsa a közösséget Istennel. Mert bűneink megszakították a kapcsolatot, összetörték a hidat köztem és Isten között. Jézus eljött, meghalt a kereszten hidat építve amelyen újra közösségben lehetünk. Nagyon oda kell figyelni a naponkénti csendességre Istennel, hogy fejlődhessen a kapcsolatunk. Nem mélyülhet a kapcsolatod azzal, akivel nem töltesz időt.

A második szokás amit ki kell alakítanod, a heti tized vagy adakozás szokása.

Az 1Kor. 16-ban ez áll: "hogya hét első napján vigyük adományunkat Istennek". Vajon miért? Melyik a hét első napja - a vasárnap (az istentisztelet napja-az adakozás is istentisztelet) amikor a pénzem első zsebéjét a hét első napján visszaadom Istennek és ez szokásommá válik, ezzel ezt mondom: Istenem első vagy az életemben és megmutatom ezt az időmön és a pénzemen keresztül.

A harmadik növekedést segítő szokás a kiscsoport-egy Istennek elkötelezett csapat, mivel a növekedéshez közösségre van szükség.

A harmadik segítség a szellemi növekedés előmozdítására az, hogy használjuk a növekedés öt építőelemét.

Az első építőelem az ismeret. Isten igéjének az ismerete a biblia tartalmi ismeretét jelenti. Ismerem a szereplőket, az alapelveket, az igazságokat és az alapvető tanításokat. Ez az alapja minden szellemi növekedésnek. A biblia ezt mondja a Hós.4:6-ban: elpusztul a népem az ismeret hiánya miatt. Nem lehetsz erős keresztény Isten igéjének ismerete nélkül.

A második építőelemet úgy nevezem, hogy távlati látás. A távlat az élet szemlélete Isten szemszögéből. Annak megértése, hogy Isten miért teszi azt, amit éppen tesz. Nem csupán látni, hogy mit tesz, hanem azt is, hogy miért. A 103. Zsolt. 7. verse ezt mondja: Izrael fiai ismerték Isten cselekedeteit de Mózes ismerte az Úr útjait. Izrael fiai látták megnyílni a Vörös-tengert, látták a csodákat a Jordánnál, de Mózes tudta az okokat is, és ez a távlati látás.

Ez arra készíti, hogy jobban szeressük Istent, hogy ellene álljunk a kísértésnek és segít kezelni a problémáinkat. Megőriz a tévelygéstől, mert megértjük, miért teszi Isten azt, amit tesz, miért engedi meg problémáinkat, miért engedi, hogy az ördög kísértson, hogy rossz dolgok történjenek jó emberekkel, miért engedte, hogy Jézus meghaljon a kereszten a bűneinkért...ha ezeket megértjük akkor értjük a távlati látást.

A harmadik építőelem a meggyőződés. A meggyőzések az értékek, elkötelezettségek és motivációk melyek, hatására a jót tesszük. Ha csak véleményem van valamiről, azt lehet vitatni, de ha meggyőződtem valami felől, akkor kész vagyok meghalni is érte. A meggyőződés a távlati látással születik.

Először megszerzed Isten igéjének ismeretét, másodszor Isten szavát tanulmányozva megtanulod, hogy Isten miért cselekszik és így távlatokban látod az életet. Ennek következtében meggyőződésed növekedni kezd. A meggyőződés épít és erős kereszténnyé tesznek. Ha nem állsz ki semmi mellett meggyőződéssel, valószínűleg mindenben el fogsz bukni.

A világtörténelmet tanulmányozva rájöttem, hogy az emberek akik a legnagyobb hatással voltak a világra nem a legokosabbak, nem a leggazdagabbak, nem is a legképzettebbek voltak, hanem akiknek a legmélyebb meggyőződésük volt. Ez a meggyőződés hatalma.

Sok évvel ezelőtt, Lenin a nagy kommunista vezér ezt mondta: adjatok 100 meggyőződéses embert és én megváltoztatom a világot. És majdnem megtette.

A meggyőződés erejének legjobb példája Jézus Krisztus. Nézd meg, hányszor mondta: ezt kell tennem. Meggyőződéssel élt. Ha már van igeismereted és látod: Isten miért teszi azt, amit tesz, majd erre ráépíted a meggyőződést (meggyőződtél, hogy a biblia Isten szava, hogy soha nem hagy el és nem marad el tőled, hogy a gyülekezet Isten családja stb.) akkor építheted a **negyedik** elemet, ami a **hozzaértés**. Ez a keresztény élet módszertana. Meg kell tanítani az embereket arra, hogyan beszéljenek hitükről, hogyan álljanak ellen a kísértésnek, hogyan imádkozzanak, hogyan tanulmányozzák a bibliát, hogyan oldják meg a konfliktusokat. Isten azt akarja, hogy gyakorlottak legyünk. A Pál apostol Timóteushoz írott levelében ez áll: igyekezz kipróbált emberként megállni Isten előtt, mint olyan munkás aki helyesen hasogatja az igazság igéjét. Ha éles fejszéd van, kevesebb energiát igényel a favágás és a hozzáértés hozza a sikert. Ezért feltétlenül tanítsuk meg az embereket a hívő élet hogyanjaira.

Végül ott a jellem. A jellem az utolsó építőelem. Amikor már ismered Isten igéjét, tudod hogyan cselekszik Isten és miért. Amikor már megszilárdult a meggyőződésed Istenről, sátánról, a bűnről és az igazságról. Amikor már jártas vagy a keresztény életben, akkor növekedni fog a jellemed. A keresztény élet végső célja ez: hasonlónak válni Krisztushoz viselkedésben és cselekedetben. Krisztushoz hasonlítani jellemünkben. Az igének cselekvőivé

válni, megtanulni krisztusi módon gondolkodni, beszélni, bizonyosságot tenni, hozzá hasonlóan szolgálni és cselekedni.

Ha felébreszted az odaszánásra való vágyat gyülekezeted tagjaiban, ha segítesz a szellemi szokások kialakításában és a növekedés öt építőelemére alapozol, akkor érett hívőket fogsz képezni, akik növekednek jellemükben és krisztusképűségükben. Isten áldjon meg!

A látásról

Az elmúlt 25 évben szerte a világban azért tanulmányoztam a gyülekezeteket, hogy megismerjem azokat az alapelveket és gyakorlatokat, amelyek egészségessé és növekvővé tesznek egy gyülekezetet. Megfigyeltem, hogy a gyülekezetek eltérő módszereket alkalmaznak, de minden növekvő gyülekezetnél találtam egy közös nevezőt. Ez pedig az olyan vezetőség, amely nem fél hinni Istenben. Ezt nevezem "hitfaktornak". Isten a hit embereit használja, akik hisznek és bíznak benne, és azt teszik, amit Ő mond. Ebben az előadásban négy dolgról szeretnék beszélni, amit Isten a hitünk építésére használ.

Először is Isten azt használja, akinek van egy álma.

A hit mindig egy ötlettel, egy álommal, céllal, egy látással kezdődik. Amikor meghallod Isten hangját és azt mondod: megteszem. A gyülekezet látása sohasem lesz nagyobb, mint a vezetőié.

Ha okos vagyok, akkor másokat kérek meg azokra a feladatokra, amelyek nekem nem mennek. Ha nem vagyok jó szervező, megkérek másokat, hogy segítsenek. Ha nem vagyok jó lelki gondozó, segítek kiképezni testvéreket, akikkel megoszthatom a lelki gondozás terheit. Van azonban egy teendő, amit lelkipásztorként, a gyülekezet vezetőjeként senkinek sem adhatok át. Ez pedig az, hogy higgyenek helyettem. Nekem kell megadni az ütemet az álomban, látásban és a célok kitűzésében. Mindig megkérhetek másokat egyéb feladatokra, de nekem kell hitben járnom.

Mi a cél?! A cél egyszerűen hitünk megfogalmazása. A Biblia szerint, ha jók a céljaink, akkor megbecsülésben részesülünk. Mindenképpen bátorítalak, hogy legyenek nagy álmaitok Istenért. Engedjétek Isten kihívásainak és felszólításainak. Tedd fel a kérdést: mit tennék meg Istenért, ha tudnám, hogy nem vallok kudarcot? Tágítsa ez a kérdés a gondolkodásunkat olyanná, amilyen még sohasem volt. Sokszor sajnos túl alacsonyra helyezük a lécet, és túl hamar próbáljuk elérni a célokat. Túlbecsüljük, hogy mit tudunk elérni egy év alatt, de alábecsüljük, mit tudunk elérni 10 év alatt. Nagy eredményeket csak sok-sok év alatt érhetünk el!

Legyenek nagy álmaitok, nagy életcéljaitok, és legyen Istentől kapott látásotok az életre vonatkozóan. Itt a földön igyekezzetek elérni ezeket az álmokat és célokat. Vallom, hogy most van a gyülekezetek növekedésének korszaka. A legnagyobb gyülekezetek jelen korunkban léteznek a világon. Hiszem, hogy a legjobb napok még előttünk állnak, hogy a legnagyobb gyülekezetek ezután fognak felépülni, és talán te leszel az, akit Isten használni fog, hogy felépítsd ezeket.

Természetesen őszintén fel kell mérnünk, hogy hányan laknak a falunkban vagy a városunkban. Ösztönözzön a szolgálati területed mérete annak kimondására, hogy "Uram, mindenkit szeretnénk itt elérni, mert amíg egy ember is van, aki nem ismeri Jézust, addig a gyülekezetnek növekednie, evangelizálnia kell".

Amikor látást kérsz Istentől szolgálatodra vonatkozóan, tudnod kell, hogy Isten gyakran három lépésben adja a látást. Először elmondja, hogy mit akar tenni (ezt fogom véghezvinni az életedben). Gyakran az történik, hogy rájövünk, mi Isten akarata az életünkkel. Aztán elindulunk és megpróbáljuk véghezvinni, ha tudjuk. Ilyenkor általában orra bukunk, hibázunk, majd odasomfordálunk Istenhez és ezt kérdezzük: mi történt Istenem? Eltévesztettem a látást? Félreértettem valamit? Isten ezt mondja: nem, nem a látással semmi baj. Én mondtam azt, hogy mit fogok tenni, de nem vártad meg a látás második részét.

A látás második része az, amikor Isten megmutatja, hogyan fogja beteljesíteni a látást, amit a szolgálatunkra nézve adott. Rájöttem valamire. Azt tapasztaltam, hogy Isten mindig az elképzelésünktől eltérő módon teljesíti be a látást. Azt gondoljuk, hogy úgy fogja megtenni, ahogyan mi szeretnénk. De Istennek mindig van egy jobb megoldása a gyülekezet építésére, az emberek elérésére és a látás beteljesítésére.

Tehát amikor már tudod, hogy mit akar tenni Isten, és megkaptad a látás második részét is, még mindig várnod kell a látás harmadik részére. A látás harmadik része az, hogy Isten mikor akarja megvalósítani a látást az életünkben.

Régóta járok az Úrral, és azt tapasztalom hogy Isten időzítése mindig tökéletes. Sohasem késik és soha nem cselekszik semmit túl korán. Mindent a megfelelő időben tesz. Ha vársz Istenre, Ő a maga idejében mutatja meg a látást.

Sokszor nem lesz azonnal világos, hogy mit kell tenni. Legalábbis az én életemben ez így volt. Azok a látások, amelyeket Isten adott nekem, az idő előrehaladtával lettek egyre világosabbak. Éppen emiatt időt kell fordítani az Istennel való közösségre, hogy hallgassuk Őt. Nem kaphatunk látást Istentől úgy, hogy nem töltünk időt vele és nem figyelünk rá.

Miután megkaptuk Isten látását, elérkezünk a másik kulcshoz, a hithez. Isten olyan személyeket használ, akik készek vállalni a kudarc kockázatát. A mi gyülekezetünk története - ahol lelkipásztor vagyok - a kockázatok vállalásának története. Emlékszem, amikor elkezdtük a gyülekezetet, és csak maroknyian voltunk. Több ezer dolláros adósságot vállaltunk csak azért, hogy megszervezhessük a legelső istentiszteletet. Honnan vettük erre a pénzt? A saját pénztárcánkból. Odaadtuk mindenünket, amink volt. Minden megtakarításunkat, mert tudtuk, hogy akiket el fogunk érni, azok ki fogják egyenlíteni mindazt, amit elvetettünk, és ki fogják fizetni az összes számlát. A Csel 15,26-ban a Biblia megadja Pál életének és Barnabás szolgálatának a kulcsát. Ezt mondja: életüket tették kockára Jézus Krisztus nevéért. Kívánt már ilyet a te szolgálatod? Tudom, hogy egyeseknek már kívánt ilyet a szolgálatuk. Ugye tudod, hogy különleges jutalom vár ezért? A bátorság embere vagy. A bátorság nem a félelem hiánya. A bátorság az, amikor félelmünk ellenére továbbmegyünk. Amikor azt tesszük, amitől a legjobban félünk. Bátorság az, amikor kimondjuk: Jézus Krisztus, teljesen a tiéd vagyok. Kész vagyok vállalni az elutasítást, kockáztatni az életemet, kockára tenni a jó hírneveimet.

Van egy felirat a dolgozószobámban, amely így hangzik: a vezetés a pánik elrejtésének képessége. Úgy gondolom, hogy ez igaz. Isten félénk embereket használ, de a félelem nem uralkodhat rajtunk. Előretörünk a félelmek ellenére is. Ez az igazi bátorság.

Talán hallottad, hogy egyesek ezt mondják: Isten nem sikerre hívott el bennünket, csupán hűséget vár tőlünk. Ez csak féligazság! Mert Isten nemcsak hűséget vár tőlünk, hanem gyümölcstermést is. A gyümölcstermés olyan alapelv, amely az újszövetség fontos tanítása. Egy nap Jézus bement Jeruzsálembe és meglátott egy gyümölcsfát, ami terméketlen volt.

Hiányzott róla a gyümölcs. A Biblia azt mondja, hogy megátkozta azt a fát. Később, amikor kifelé ment a városból, a tanítványai is látták, hogy a fa kiszáradt. Mindez azért történt, mert Jézus ezzel tanítani akart valamit. Azt akarta megtanítani, hogy Isten elvárja a gyümölcsstermést az életünkben. Elvárja, hogy megteremjük a Szellem gyümölcseit: a szeretetet, örömet, békességet, türelmet, szívességet, jóságot, hűséget, szelídséget, önmegtartóztatást. De emellett elvárja, hogy új megtérőket teremjünk, hogy embereket nyerjünk meg Krisztusnak. Pál azt mondta a római gyülekezetnek: szeretnék elmenni hozzátok, hogy közöttetek is legyen a munkámnak valami gyümölcse. Jézus példázatot mondott a szolgáról a Máté 25-ben, aki elásta az egy talentumát. Azt csinálta, ami könnyebb és kényelmesebb. Nem vállalom semmilyen kockázatot, mert esetleg veszítek. Nem teszek semmi szokatlan lépést. A Biblia rámutat, hogy amikor az ura visszatért, ezt mondta annak az embernek, aki megduplázta talentumait, vállalva a kockázatot: jól van, jó és hű szolgám. Annak, aki semmiféle kockázatot nem vállalt, aki elrejtette a talentumát, ezt mondta az ura: te gonosz és rest szolga. Mit rontott el annyira? Azt, hogy nem vállalt kockázatot. Ha nem vállaltok kockázatot, nincs szükségetek hitre, akkor pedig hűtlenek vagytok a Biblia szerint. Ha Jézus Krisztus a hajód kapitánya, nem kell félned a viharos tengertől, mert ő veled van!

Félelem a sikertelenségtől

A sátán kedvenc eszköze a pásztorokkal szemben a sikertelenségtől való félelem. Ezt sugdossa: ugyan már, úgysem tudod elvégezni, sohasem leszel sikeres, úgysem tudsz gyülekezetet plántálni... Sokszor azért nem tűzünk ki célokat, nem álmodunk nagy álmokat, mert félünk a sikertelenségtől.

A Példabeszédek 29,25.-ben ezt írja a Biblia: "Az emberektől való félelem csapdába ejt." Mit jelent ez?! Azt, hogy amikor elkezdek aggódni, hogy mit mondanak az emberek, csapdába estem. Ha Jézust szolgálom, akkor meg kell tanulnom, hogy alapvetően egyszemélyes hallgatóság előtt kell élnem, nem törődve azzal, hogy mit gondolnak mások, mit gondol a többi hívő vagy hitetlen. Éljek csak Jézus Krisztus előtt, hogy egy napon majd megállhassak előtte, és halhassam tőle: "Jól van jó és hű szolgám!" Tehát fel kell számolnom a

sikertelenségtől való félelmet a szolgálatomban. Van néhány módja a félelem kiküszöbölésének:

Meg kell fogalmazni, hogy mi a kudarc

Nem az a kudarc, ha nem érünk el egy célt, ha nem látjuk valóra válni az álmunkat vagy látásunkat. A kudarc nem az, ha nincs látásunk. Nem az, ha megpróbálsz valamit, és nem fejezed be. A kudarc az, ha feladod, meg sem próbálsz. Bárki elbukhat. A Biblia azt mondja: "Ha hétszer elesik is az igaz, mégis fölkel." Szeretem ezt az igeverset, mert szerinte az igaz is megbotlik. Valamennyien követhetünk el hibákat, tehetünk zavarba ejtő dolgokat, de a kudarc az, ha nem akarunk felállni és újrakezdeni. Addig nem vállalsz kudarcot, amíg nem adod fel, és mindig túl korai feladni. Ha elcsüggedtél, és fel akarod adni, ne tedd. Menj tovább, ne add fel, mert Isten veled van.

Abba kell hagyni önmagad másokhoz hasonlítását

A 2Kor. 10,12.-ben azt olvassuk, hogy milyen badarság az összehasonlítás. Soha ne hasonlítsd magad másokhoz, ne hasonlítsd a családodat a máséhoz, a gyülekezetet egy másikhoz, mert az olyan, mint amikor az almát hasonlítod, mondjuk, a narancshoz. Nem korrekt összehasonlítani egy városi gyülekezetet egy falusival. Az összehasonlítás gyakran elkényelmesít. Megfigyeljük, mások hogyan élnek keresztény életüket, megfigyeljük a pásztorokat és szolgálattelvőket, majd azt mondjuk: én is vagyok olyan jó mint ő... De Isten sohasem mondta, hogy bárkihez is hasonlítsuk magunkat. Arra hívott el, hogy légy önmagad, és ez csak te lehetsz. Amikor egy nap majd a Mennyben leszel, Isten nem azt fogja kérdezni, hogy miért nem hasonlítottál jobban valamelyik híres lelkipásztorhoz. Inkább az érdekli, hogy miért nem hasonlítottál jobban magadra?! Azt mondaná: arra teremtettelek, hogy önmagad légy, és csak saját magad tudsz önmagad lenni. Nem egymillió közül vagy egyedi, hanem ötmilliárd közül. Isten egyedi módon teremtett, meghatározott céllal. Ő adta a származásodat és mindazt, amit nem te választottál. Nem te választottad ki, hogy kik legyenek a szüleid,

hogy hol szüless meg... Isten választotta ki, meghatározott céllal, és Ő alkotott önmagaddá. Ha Isten elhívott a szolgálatra (és Ő minden keresztényt elhívott), ez azt jelenti, hogy vannak emberek, akiket mindenki másnál te jobban el tudsz érni. Ha máshoz hasonlítod magad, két dolog történhet: vagy olyat találsz, akinél jobb munkát végzel, és ez büszkeséggel tölt el, vagy olyat találsz, aki jobb munkát végez nálad, és e miatt elcsüggedsz. Bárhogy legyen is, káros, romboló és elcsüggesztő hatással van a szolgálatra. Amint már említettem, nincs összefüggés a gyülekezet mérete és ereje között. A nagyobb nem feltétlenül jobb, de a kicsi sem mindig jobb. Ami jó, az a jobb. Erősnek, egészségesnek és Isten céljai iránt elkötelezettnek lenni - az a jó. A Gal. 6,4.-ben ezt olvassuk: mindenki a saját tetteit vizsgálja meg, és akkor csak is a maga tetteivel dicsekedhet. Értitek ennek a jelentőségét? Azt mondja, büszke lehetsz arra, amit Isten az életedben tett. Hálás vagyok azért, ahogyan Isten használt engem, hogy láthattam néhány ember életében a változást, de abban a pillanatban, ahogy elkezdeném magam másokhoz hasonlítani, vétkeznék. Úgy gondolom, amikor megfogalmazod céljaid, látásod, arra kell alapoznod, hogy ki Isten, és nem arra, hogy ki vagy te. Ha elmondanék néhányat gyülekezetünk céljai és álmai közül, lehet, hogy ezt kérdeznék: kinek képzelitek magatokat? Nem mi vagyunk különlegesek. Mi átlagos emberek vagyunk, akiket Isten megmentett és elhívott az Ő kegyelméből. De azt is hiszem, hogy a célokat nem annak alapján kell kitűznünk, hogy mit hiszünk magunkról, hanem Isten-képünk alapján. Engedd, hogy Isten nagysága határozza meg céljaid nagyságát! Lásd be, addig nem hiszel igazán Istenben, amíg meg nem próbálsz valami testi erőből lehetetlent véghezvinni. Ha mindaz, ami a gyülekezetben történik, emberi erővel és akarattal is lehetséges, és semmi természetfölötti nem történik közöttünk, akkor miben nyerhet Isten dicsőséget?! Isten neve akkor dicsőül meg, ha valami olyat kísérelsz meg, ami emberi erővel lehetetlen.

A következőkre bátorítalak: éljetelek úgy, hogy biztos kudarcot valljatok, hacsak Isten nem lép közbe, és nem tesz csodát az életedekben. Járjatok a csodák mezsgyéjén, vállaljatok kockázatot, mert ott találtok Istenre. Az ige szerint a hit tetszik Istennek. Soha se félj a kudarcotól, ha hitkísérleteid Isten dicsőségét szolgálják. Mindezen túl, ha tényleg bízol Jézus Krisztusban, ha tényleg az Ő nevében kockáztatsz, és végül nem jön össze, még akkor sem vagy kudarchalmaz, ha szeretetben végzed azt. A Biblia azt mondja: a szeretet soha el nem múlik. Ezért győződj meg arról, hogy a szolgálataod telve van-e szeretettel Jézus és az emberek iránt, akiknek beszélsz.

Sok lelkésszel beszéltem a világ minden táján, akik azt mondták, hogy szeretnek prédikálni, tanítani, Isten igéjét profétikusan szólni. Ez nincs rám nagy hatással, mert lehet, hogy csak

szeretsz szerepelni. Lehet, hogy csak azt a figyelmet szereted, amit tanítóként kapsz. Nem az érdekel, szeretsz-e prédikálni vagy sem, hanem szereted-e azokat az embereket, akiknek prédikálsz! A Biblia azt mondja: ha szeretet nincs bennem, olyan vagyok, mint a zengő érc és pengő cimbalom. Ha prédikálok vagy tanítok, lehet belőle óriási igehirdetés, de ha nincs bennem szeretet, az ige szerint ez mit sem ér.

Isten olyanokat használ, akiknek nagy álmuk van, és akik készek vállalni a kudarc kockázatát.

Isten azokat használja, akik számítanak a gyülekezet növekedésére

Akik várják ezt. Egyszerre kell realistának és optimistának lenned.

Realistának kell lenned a tekintetben, hogy a lakókörnyezet mérete meghatározza a növekedés mértékét. E mellett optimistának is kell lenned, bízva abban, hogy Isten olyan dolgokra is képes, amit mindenki más lehetetlennek tart. A győztesek és vesztesek közötti különbség mindig a hozzáállásban van. A lelkesedés a kulcs! A lelkesedés kifejezés két görög szó összetétele, ami azt jelenti: Istenben lenni. Ha lelkesedni akarsz, akkor Istennek és a Tőle kapott látásnak ott kell lenni az életedben, és akkor természetes módon fogsz lelkesedni. Az egyik kedvenc igeversem a Máté 9,29. Így szól: "Legyen nektek a ti hitetek szerint." Szeretem ezt az ígét, mert itt Isten azt mondja, hogy tiéd a döntés, a hitetek szerint fog megadatni nektek. Én döntöm el, mennyire áldja meg Isten az életemet, hogy mit tesz a szolgálatomban, a gyülekezetemben. Ha nagy hitem van egy nagy Istenben, akkor Ő nagy dolgokra képes, de ha gyenge a hitem, akkor Isten csak apró dolgokra képes az életemben.

Isten szolgálata közben gyakran kerülsz olyan helyzetbe, amelynek megoldása emberileg lehetetlennek tűnik. Soha ne engedd, hogy egy lehetetlen helyzet megfélemlítsen. Inkább motiváljon, késztesen több imádságra, több bizalomra, mélyebb hitre, több munkára, szolgálatra, bizonyosságra. Ne felejtsük el, hogy a sátán kedvenc fogása pásztorokkal és vezetőkkel szemben: 'nem tudod megcsinálni...' Tudjuk, hogy a sátán hazug. Ezért mond meg neki: sátán, te hazug vagy. Imádkozom Istenhez, és azt mondom: 'Istenem, azt akarom, hogy

gyülekezetünk legyen szálla az ördög szemében. Azt szeretném, ha olyan hatékonyak lennénk, hogy amikor csak eszébe jutunk, azt gondolja: nem szeretek arról a gyülekezetről beszélni, még gondolni sem akarok rá, mert abban a közösségben hisznek Istenben, bíznak benne, készek még a kudarc kockázatát is vállalni, és várják Isten csodáit.'

Hudson Taylor, a híres, Kínában szolgáló misszionárius szerint Isten három fázisban végzi munkáját. A lehetetlen az első, a lehetséges a második, és az elvégzett a harmadik fázis.

A ma lehetetlenje a holnap csodája, ha hiszel Istenben. És minden alkalommal, amikor csak kimondod a lehetetlen szót, a Mennyben nevetés hangzik, mivel ez a kifejezés hiányzik Isten szótárából. Van egy értelmező szótáram, amelyben ha megpróbálnád kikeresni a lehetetlen szó jelentését, nem találnád, mert kivágtam. Ha nincs benne Isten szótárában, nekem sincs rá szükségem. Az ige azt mondja, hogy Istennél minden lehetséges, és semmi sem lehetetlen a hívőnek.

Isten olyanokat használ, akik hittel várják a gyülekezet növekedését, akik várják, hogy Ő segítőt rendeljen ki. Évek óta hordok egy kis kártyát a zsebemben (azóta, hogy elkezdjük a gyülekezetet), amin ez áll: "Nagyszerű emberek állnak készen segítségemre a megfelelő időben, a megfelelő helyen, a megfelelő módon. Olyanok, akiket még nem is ismerek. Ígérem, soha nem adom fel amiatt, hogy nincs segítségem, hanem bízom Istenben, hogy Ő kirendeli a segítséget."

A 37. Zsolt. 5. verse ezt mondja: 'Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert Ő munkálkodik.' A kártya hátulján pedig ez áll: "Istennek olyan forrásai vannak megsegítésedre, amiket még elgondolni sem vagy képes." Sok ezer ember van, sokféle talentummal, képességgel és kapcsolattal, akiket Isten eléd hozhat az életben, hogy terve megvalósulhasson. Nyisd ki hát a szemed, és nézd meg a körülötted lévőket, nyisd ki a füled, és halld meg, hogy mit mondanak, mert ma vagy holnap, vagy a jövő héten találkozni fogsz valakivel. Azzal, akire pont szükséged van, és ez a valaki a legjobb időben érkezik, betölti az üres helyet, és ez csodálatos lesz előtted, mert tudod, hogy Isten rendezte el. Pásztorágom alatt az elmúlt 20 évben rengetegszer láttam, amint Isten megválaszolta ezt az imát. Megtapasztaltam, hogy amikor számítunk Isten munkájára, akkor Ő cselekszik.

Aki sohasem adja fel

Ez is hit kérdése: állhatatosnak, eltökéltnak lenni. Isten azt használja, aki nem tudja mi az, hogy feladni. Azt írja a Lukács 9,62.: "Aki az eke szarvára teszi a kezét és hátratekint, nem alkalmas Isten országára." Más szóval, nem nézhetünk mindig hátrafelé. Nekünk előre kell menni akkor is, ha fáradtak vagyunk, ha nyomaszt valami, sőt ha kritizálnak, akkor is. Had mondjam el a pásztori siker titkát: túlélni a kritikákat. Mindig fog valaki kritizálni, mindegy, mit csinálsz. Viszont a kritikusokról nem mintáznak szobrokat. De ha mások kritikái ellenére tovább szolgálod az Urat, Isten meg fogja áldani az életed. A Biblia a versenyhez hasonlítja a szolgálatot, és amikor a futópályán vagyunk, a pálya szélén mindig lesznek olyanok, akik szurkolnak, és lesznek, akik lehangolnak. Ha viszont át akarjuk szakítani a célszalagot, figyelmen kívül kell hagyni mindkét tábor: a biztatókat és a csüggesztőket is, mert elvonhatják a figyelmet a versenytől. A nagy emberek valójában teljesen hétköznapi személyek rendkívüli eltökéltséggel. A nagy emberek nem tudják, mi az, hogy: kiszállni. Kitartanak mindvégig. A Gal. 6,9.-ben ez áll: "a jó cselekvésében ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk." Hallottátok?! Ne adjátok fel, mert akkor fogtok aratni, ha nem szálltok ki.

Egyszer olvastam egy gyülekezetekről szóló tanulmányt, mely szerint az átlag lelkipásztor nyolc ember miatt csügged el és akarja otthagyni a gyülekezetét. Nyolc ember miatt. Az én tapasztalatom az, hogy amikor a pásztor ott marad a gyülekezetben, a problémás emberek elmennek. Ha viszont a pásztor megy el, a nehéz emberek ott maradnak. Te döntöd el, hogy ki fog nyerni: Isten vagy az ördög! Ne csüggedj el!

Sosem felejttem el első nagy elcsüggedésemet. Fiatal evangélistaként egy nagyon kicsi kaliforniai gyülekezetben hirdettem az igét. Prédikáltam már kedden, szerdán, csütörtökön, pénteken, szombaton és vasárnap. Senki sem tért meg, és egy hívő sem újította meg a döntését Krisztus mellett. Vasárnap estére nagyon elcsüggedtem, nagyon mélyen voltam, és depresszió gyötört. Emlékszem, ahogy letérdeltem és ezekkel a szavakkal imádkoztam: "Atyám, nagyon elcsüggedtem. Nem tudom, mihez kezdjek ezzel a levertséggel. Harcoljak ellene, vagy adjam át magam ennek az érzésnek? Álljak ellene a csüggedésnek és a depressziónak, vagy hagyjam úgy, ahogy van, és egyszerűen menjek csak tovább, lesz, ami lesz? Kérlek, Atyám, mutasd meg, mit tegyek!" Befejeztem az imádságot, felálltam ott, a pásztor dolgozószobájában, és észrevettem, hogy a polcon számos keresztény könyv van. Elkezdtem böngészni közöttük, és

rátaláltam egy lemezre, amelyen egy Jerry Powell nevű ember prédikációja volt ezzel a címmel: "Hogyan kétszerezük meg egy év alatt a gyülekezet létszámát?" A pásztortól, aki időközben bejött a szobába, megkérdeztem: "Meghallgathatnám? Hátha egyszer még én is pásztor leszek." "Természetesen" - mondta, és feltette a lemezjátszóra, de véletlenül fordítva. A másik oldalon is volt egy prédikáció ezzel a címmel: "Miért nem szabad elcsüggednünk, és miért ne adjuk fel soha?" Ez olyan volt, mintha az Úr egyenesen hozzám szólt volna. Volt ebben az üzenetben egy mondat, amire még ma is emlékszem. Így hangzik: egy ember nagysága nem a talentumain, a gazdagságán vagy a képzettségén múlik, mert az jelzi a nagyságot, hogy mi kell az illető elcsüggesztéséhez.

Had tegyek fel most egy személyes kérdést. Mi kell az elcsüggesztésedhez? Elég egy kritikus megjegyzés a gyülekezetben és máris feladod? Elég egy probléma ahhoz, hogy bedobd a törölközőt és feladd a szolgálatot? Ez a sátán győzelmét jelentené. Soha ne add fel! A második világháború alatt Winston Churchill volt az angol miniszterelnök, és a háború kellős közepén, miközben Angliát bombázta a náci légió, meghívták, hogy mondjon beszédet egy nagyon híres fiúiskolában. Az iskola minden tanulójának a lelkére kötötték, hogy készítsenek elő papírt és ceruzát, mert a miniszterelnök egy roppant fontos beszédet fog mondani. Anglia miniszterelnöke pontosan megjelent az előre megbeszélt időpontban. Kinyitotta az ajtót, belépett a diákokkal teli osztályterembe és így szólt a háborúba készülődő fiatalembernek: Uraim, soha ne adják fel. Soha ne adják fel. Soha, soha sohase adják fel. Majd sarkon fordult és kiment a tanteremből. Ennyi volt a mondanivalója. De ez az egyik legfontosabb lecke, amit meg kell tanulnunk Jézus Krisztus szolgálatában. Mindig túl korán akarjuk feladni. Isten azt használja, aki soha nem adja fel. Soha nem vagy kudarchalmaz, amíg végleg fel nem adod.

Isten a problémákat is felhasználja, hogy tőle függjünk. A kritikákat is felhasználja, hogy alázatban és a pályánkon tartson, és hűségeselegyünk a gyülekezet céljaihoz. Talán azt gondolod, hogy tényleg szeretnél nagyszerű látást a gyülekezetedre, szeretnél nagy álmokat, szeretnéd hinni, hogy Isten nagy dolgokat tesz. De hogyan lehet nagy álmom nélkül, hogy az büszkeséggel töltene el? Hogyan lehet nagy látásom nélkül, hogy gögös és felfuvalkodott lennék?

Mondok néhány eszközt, amivel Isten alázatban tud tartani. A következőket cselekszi az életedben, hogy alázatban tartson, és így hatalmasan munkálkodhasson, s egyúttal te folyamatosan órá figyelhess.

Az első, hogy igazságtalanul kritizálnak. Amikor elkezded azt tenni, amit Isten vár tőled, abban a pillanatban, hogy teljes szívedből, lelkedből, elmédből és erődből szolgálod az Urat, lesznek, akik rád támadnak, megharagszanak, ítélkeznek és kritizálnak. Ahogy a gyülekezet növekedésén munkálkods, embereket nyersz meg Krisztusnak, sokan nem fognak megérteni és ezt mondják: "ó, neked csak a büszkeséged nagy". Azért próbálsz nagy gyülekezetet építeni, hogy jól érezd magad. A legtöbben nem értik, hogy mennyit jelentenek az elveszettek Istennek. A legtöbben nem értik, hogy Jézus Krisztus meghalt és a vérét adta minden emberért, aki a falutokban vagy a városokban lakik. Mindannyiuknak meg kell Őt ismerni, és ez az, ami cselekvésre ösztönöz. Mégis sokan kritizálnak és félreértenek majd.

Emellett lesznek még olyan problémáid is, amiket csak imával lehet megoldani. Isten alázatban és a térdeiden fog tartani, mert néhány dolog csak ima által oldható meg.

Nagyon buta hibákat fogsz elkövetni. Az, hogy szolgálattévő vagy, Istent szolgálod és elhívott vagy, nem jelenti, hogy tökéletes lennél. Te is ember vagy, és néha nagyon kínos, súlyos hibákat követhetsz el. Isten ezt is felhasználja, hogy alázatban tartson. Majd az álom is nagygyá lesz, ha igazán Istentől van.

Amikor Isten látást ad, az olyan nagy, hogy eleve kudarcra vagy ítélve, hacsak nem tesz Isten valami csodát.

Majd rájössz arra, hogy amikor sikereket érsz el, és Isten megáldja a szolgálatod, akkor mások fogják learatni a dicsőséget. Azt mondják majd arra, amit Isten rajtad keresztül végzett, hogy elvégre ezt mi csináltuk. Ne aggódj emiatt. Isten nagy dolgokra képes azokon keresztül, akiket nem érdekel a dicsőség. Ha lemondasz a dicsőségről, megtapasztalod, hogy Isten úgy megáldja az életed, ahogyan eddig még sohasem. A Biblia ezt mondja az I. Kor. 3,7.-ben: "Az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja."

Azt mondom, ne foglalkozz azzal, hogyan őrizd meg az alázatot, mert Isten alázatban fog tartani. Számára ez igazán egyszerű. Én azt tapasztaltam magamon, hogy amikor elkezdek felfuvalkodni, Isten számtalan módon tud alázatra juttatni. Gyakran a feleségem és a gyermekeim által. De a legtöbb lelkipásztornak és vezetőnek sokkal inkább az önbizalom hiányával van gondja.

Krisztusban való egészséges magabiztosságról

Tudom, hogy ez gondot jelent, mert magam is átmentem ezen gyülekezetünk legelső évében. Amikor elindítottam a gyülekezetet csak egy másik család dolgozott velem. Heten voltunk az első összejövetelünkön, de a következő évben a gyülekezet létszáma 100 fölé emelkedett. Ez volt pásztorom első gyülekezete, addig nem végeztem pásztori szolgálatot, és az év végére ott volt ez a rengeteg újszülött keresztyén. Akkor még minden munkát én végeztem az imádkozáson és a tanításon kívül is, így napi 18 órát dolgoztam. Teljesen kimerültem, kiégtem mind testileg, mind lelkileg, mivel túl keményen dolgoztam. Az év utolsó vasárnapján, ahogy felálltam a gyülekezetben tanítani - pusztán a fáradságtól és a kimerültségtől - elájultam. Összerogytam a szószéken. Azután mély depresszió tört rám, és attól kezdtem rettegni, hogy ha újra felállnék beszélni, megint elájulnék. Ezután egy teljes hónapig szabadságon voltam, és kimentem a pusztába, hogy egyedül legyek az Úrral. Nem prédikáltam, megkértem valaki mást, hogy tanítson. Amíg kint voltam a pusztában, nagyon sok csüggedésen és depresszió estem át. Akkoriban két nagy félelmem volt, ami nem hagyott nyugton. Az első ez volt: Istenem, nem érdemlem meg ezt a nagy áldást. Túl sokat kaptam. Láttam, amint az Úr felemelte a gyülekezetünket és a családukból egy év alatt 150 fős gyülekezetet alkotott. Úgy éreztem, hogy nem érdemlem meg Isten áldását, nem vagyok eléggé Isten embere. Nehéz hűségesnek lennem a napi imaéletemben, hát még a pásztoromban. Nagyon méltatlannak és bűnösnek éreztem magam amiatt, hogy Isten érdemeim fölött áld meg. A második félelmem ez volt: Istenem, én nem tudom ezt kezelni. A gyülekezet túl gyorsan nő. Volt annyi eszem, hogy ha 150-re nőttünk az első évben, mennyivel többen leszünk majd az elkövetkező években. Könnyen el tudtam képzelni, hogy néhány éven belül több ezren leszünk. Nagyon alábecsültem a dolgot, ma a sedlebeci gyülekezetbe több mint 14 000 ember jön el hétfévente. Négy istentiszteletet tartunk a nagy létszám miatt. Ilyen félelmekkel küzdöttem, hogy nem tudom kezelni és nem érdemlem meg. Isten kint a pusztában három dolgot mondott nekem, ami megváltoztatta szolgáló életemet.

Az első amit mondott: "Igazad van Rick, nem érdemled meg, soha nem érdemelted meg, és soha nem is fogod. Mindez kegyelemből van." Isten nem azért áld meg minket, mert

megérdemeljük, hanem az Ő kegyelme miatt. Nem érdemlem meg, hogy keresztény legyek, még kevésbé, hogy szolgáljak. Mivel is érdemelhetném ki?

Másodjára Isten azt kérdezte: "Rick, kié ez a gyülekezet?" Azt kellett mondanom: "Jézus, ez a te gyülekezeted." Jézus ezt mondta: "Én építem föl a gyülekezetemet, te csak erősítsd az embereket, majd én építem a gyülekezetet." Én valami ilyesmit mondhattam: "Rendben akkor megegyeztünk." Elképzeltem, ahogy felkelek a székről, ahol ültem az irodámban, és ezt mondom: "Jézus, te ülj ebbe a székbe, mostantól Te vagy a gyülekezet pásztora." Végére is nem az én ügyességem, kreativitásom, ajándékaim vagy a munkám viszi előbbre. Ez Isten gyülekezete, és végső soron Ő a felelős érte. Miután ezt megtettem és kimondtam: "Jézus, Te vagy a felelős a gyülekezetért, nem én, hanem Te", nagy megkönnyebbülés töltött el. Úgy éreztem, mintha egy egész hegynyi terhet vettek volna le a vállamról. Hirtelen megnyugvás töltött el, sok-sok hónap óta először. Végre felfogtam, hogy Isten kegyelmének vagyok az emlékműve, és megértettem, hogy az Ő kegyelme munkálkodott bennem hit által, és ráébredtem, hogy ez az Ő gyülekezete.

Ebből következett a harmadik igazság, amiből megértettem, hogy itt és most Isten embere vagyok, ebben a gyülekezetben, és hogy semmi sem ingathatja meg ezt az életemben, sem kritikák, sem problémák, sem betegség, sem pénz vagy épülethiány, mert én vagyok Isten embere ebben a közösségben.

Azóta vagyok meggyőződve arról, hogy az igazi vezetés, az Isten által használt vezető mindig válságban születik. A hiteles vezetés az Isten kegyelmébe vetett hitre épül. Emlékezned kell, hogy mindaz, amit Isten benned, érted és rajtad keresztül végez, azt kegyelemből teszi. Sohasem fogod kiérdemelni. Jézus azt mondta: nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, hogy elmenjeteek és gyümölcsöt teremjeteek. Tudom azt, miután sok ezer lelkipásztorral beszéltem (több mint 60 000 pásztor vett részt a "céltudatos gyülekezet" szemináriumokon), hogy sokan közületek - gyülekezeti vezetők - büntudatot éreztek a szolgálatotok miatt, és méltatlannak érzitek magatokat. Azt gondoljátok, miért pont engem használna Isten a szolgálatban!? Megmondom: a kegyelme miatt választott ki. A kegyelem az, hogy Isten ismeri az összes hibát, amit el fogok követni a szolgálatban, és mégis kiválasztott. Ezért ne engedd, hogy a gonosz megfélemlítsen. Néhányatoknak talán nagyon bűnös múltja van, és amikor erre visszagondolsz, szégyen tölt el. Ne hagyd, hogy az ördög elbátortalanítsa. Amikor a gonosz a múltadra emlékeztet, te emlékeztessd őt a jövőjére, mert az Ige azt mondja, hogy az ördög örökre a Gyehennába vettetik. Isten átlagos embereket használ, mert ha csak a tökéleteseket használná, akkor semmi sem történne, mert nincsenek

tökéletes emberek. Állj fel, légy együtt Istennel, hogy megerősíthessen az elhívásodban és megértsd, hogy Ő tényleg használ, kegyelméből a hited által. Nem tudom eléggé hangsúlyozni a hit szerepét az életedben. Az Ige azt mondja, hogy "hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni". "Ami nincs hitből, az bűn", valamint azt, hogy "legyen a te hited szerint".

Hadd tegyek fel egy nagyon személyes kérdést. Mit vársz Istentől, mit tegyen a szolgálatodban? Így ismeretlenül is meg tudom válaszolni ezt a kérdést. Ő pontosan azt teszi, amit elvársz Tőle, nem többet és nem kevesebbet. Gyakran kérdezik tőlem, hogy engem miért használ Isten. Azért, mert számítok arra, hogy használni fog, nem azért, aki vagyok, hanem Jézusért. Nem azért, amit én tettem, hanem amit Jézus tett 2000 évvel ezelőtt. Ha a hitünket kegyelmébe vetjük, képes használni bennünket. Hitetlenségünkkel korlátozzuk Őt. A hitem által használ, nem azért, aki vagyok, hanem Jézusért. Ha tanulmányozod a Szentírást, meglátod, hogy minden alkalommal, amikor Isten csodát tett a földön, az valaki hite miatt történt.

Most szeretnék nagyon határozott lenni. Vannak olyan tényezők az életedben, amelyekbe semmi beleszólásod sem volt. Ezeket hívom szuverén tényezőknek (szüleid, szülőházad, születésed ideje), ezek a hatalmukon kívül estek. Egy valamibe azonban igenis van beleszólásod: téled függ, hogy mennyire hiszel Istenben! Ez a te döntésed. Én hiszem, hogy Isten egy nagy gyülekezetet épít itt Kaliforniában a pásztorlásom alatt. Nem azért, mert gyülekezetünk tagjai, vagy én, vagy szolgatársaim különleges emberek. De hisszük, hogy nagy gyülekezetet épít, mert talált egy csoportot, akik egy picit többet várnak Istentől, mint más gyülekezetek. Mi így döntöttünk. Ez csak rajtad áll.

Régebben azt gondoltam, hogy Isten nagyon önkényes abban, hogy kit választ ki az áldásra. Úgy gondoltam, Isten lenéz a Mennyből és ezt mondja: használni foglak téged, téged, téged is, és talán téged; de ti többiek... hát, sajnálom, de már döntöttem, a dolog le van zárva. Majd egyszer igeolvasás közben a 2Krón 16,9-re bukkantam, ami így szól: "Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azoknak, akik őhozzá teljes szívvel ragaszkodnak." Ez az Ige azt mondja, hogy Isten minden korban és időben keresi az ilyen embereket, tehát maradj hűséges Isten céljaihoz és ne add fel soha.

Tudom, hogy közületek néhányan jelenleg nehéz időszakon mennek át. Tudom, hogy néhányan, akik hallgatjátok ezt az előadást, mély érzelmi válságban vagytok a szívetekben. Én a Csendes-óceán partján élek és néha lemegyek a partra, hogy kitisztuljanak a gondolataim, hogy közel kerüljek Istenhez. Megfigyeltem, hogy apálykor sok hordalék marad

a parton, ilyenkor nem valami szép a part. De azt is megfigyeltem, hogy mindig visszajön a víz. Lehet, hogy némelyetek életében éppen most van apály. Talán úgy érzed, hogy Isten messze van, hogy egyedül maradtál, és úgy érzed, nincs elég erőd elvégezni a szolgálatot, azt, amire Isten elhívott. Hadd mondjam azt neked: tarts ki, várj, ne add fel! Talán visszavonult az erő a szolgálatodban, de ne félj, mindig visszajön.

Van egy amerikai könyv ezzel a címmel: "A kemény idők nem maradnak meg, de a kemény emberek igen". Úgy hiszem, ez igaz. Tehát ne add fel! Amikor azt gondolod: itt szolgállok ebben az elhagyatott kis faluban, ahol senki sem ismer, és mivel egy apró gyülekezetben vagyok, nem is számít a szolgálatom... Hadd mondjam, hogy óriásit tévedsz, mert a szolgálátod fontos Istennek, és Isten ismeri a neved. Számon tartja minden hajszáladat, szeret téged, elhívott a szolgálatra, és ő helyezett téged oda, ahol vagy. Ezért szolgálj Őt ott addig, amíg ott tart, az Ő dicsőségére és a te növekedésedre, Isten királyságának a növekedésére.

Imádkozzunk együtt: Mennyei Atyám, köszönöm, hogy elhívsz a szolgálatra, és köszönöm, hogy fontos neked a szolgálátunk. Segíts, hogy soha ne hasonlítsuk magunkat másokhoz. Segíts, hogy soha ne adjuk fel, segíts nagy álmokat álmodni és sokat várni Tőled. Segíts, hogy nagy dolgokat kíséreljünk meg érted, és nagy dolgokra számítsunk. Add, hogy hittel várjuk Tőled a segítőtársakat, hogy bízunk Benned, nem mintha megérdemelnénk az áldásodat, hanem ingyen kegyelemből. Egy nap talán hazahívsz minket, várjuk a napot, amikor veled leszünk a Mennyben. De amíg haza nem szólítasz, hadd használjuk minden napunkat és minden energiánkat a Te szolgálataidra és céljaid szolgálataira nemzedékünkben. Jézus nevében, ámen.

Az én történetem

Szeretnék különösen a lelkipásztorokhoz szólni, akik Isten nyáját pásztorolják. Ha Isten arra hívott el, hogy a gyülekezetében szolgálj neki, akkor a legmagasztosabb elhívást kaptad, a legnagyobb megtiszteltetést, amiben az ember részesülhet. Nincs nagyobb ügy Isten országának az ügyénél, és nem lehet jobban befektetni az életed, mint ha arra fordítod, hogy embereket nyerj meg Krisztus számára, nagykorúvá neveld őket, segíts felfedezniük a nekik szánt szolgálatot, és kiküldd őket a világba, hogy betöltsék küldetésüket. Nem tudok ennél izgalmasabb hivatást. Ha valami jobbat ismernék, azonnal abba fektetném az életem, mert már régen elhatároztam, hogy nem fogom elvesztegetni az éveimet. Talán nem leszel olyan híres, gazdag vagy nagyra becsült, mint más hivatású emberek, de ott lesz Isten mosolya az életeden. Én ott éreztem ezt a mosolyt, amióta elkezdtem a sedlebacki gyülekezetet csaknem 20 éve. 1979-ben fejeztem be a lelkipásztori szolgálatra felkészítő tanulmányaimat Texasban. Elhatároztam, hogy tanulmányt készítek az Egyesült Államok 100 legnagyobb gyülekezetéről. Személyesen írtam egy levelet ezeknek a gyülekezeteknek, és feltettem nekik egy sor kérdést. Például azt, hogy mitől növekszenek, szerintük mitől lett ilyen méretű a gyülekezetük, és mitől lesz egészséges. Elolvastva a vezetők válaszát, hamar felfedeztem, hogy Isten sokféle embert, sokféle személyiséget, sokféle programot és szolgálatot tud használni, ha azok elkötelezettek Isten céljai mellett. Megfigyeltem, hogy a legerősebbnek tűnő gyülekezetekben már évek óta ott van a lelkipásztor, néha 15-20 éve vagy még régebben. Akkor csendben (még fiatal emberként) így imádkoztam: "Istenem, kész vagyok elmenni bárhová a világon, és pásztorolni egy gyülekezetet, csak kérlek add meg azt a kiváltságot, hogy egész életemet egyetlen helyen fektethessem be. Nem számít hova küldesz, csupán azt kérem, hogy egyetlen gyülekezetre koncentrálhassak, és az a gyülekezet sok más gyülekezetet kezdessen majd el." Ezután fogtam a világtérképet és felraktam a falra. Hat hónapig imádkoztam az egész világért, majd azt kérdeztem Istentől: "Istenem, hol akarsz látni engem? Kész vagyok bárhová elmenni." Isten nagyon világosan ezt mondta: "Nem fogsz elmenni a tengeren túlra, hanem a saját országodban fogsz maradni." Őszintén meg kell mondanom, hogy ez csalódást jelentett. Igazán arra számítottam, hogy elmegyek egy másik kultúrába, úgy gondoltam, ez lenne igazán érdekes, azt hittem, hogy ez a szívem mély vágya, de Isten azt mondta: "Nem, te maradj az Egyesült Államokban, és menj egy nagy városba, építs ott egy gyülekezetet, amelyik majd

kiküldő gyülekezet lesz. Munkásokat, vezetőket, misszionáriusokat és lelkipásztorokat fog kiküldeni az egész világba." Azt vallom, hogy egy gyülekezet egészsége nem a székek számán mérhető le, hanem a kiküldő képességén, azon, hogy hány embert tud mozgósítani az egész világon. Mert a nagy parancsolat és a nagy küldetés célja: megnyerni az egész világot Krisztusnak. Fogtam tehát az Egyesült Államok térképét, és bekarikáztam rajta a főbb városokat a déli területek kivételével, ahol már akkor is sok gyülekezet létezett. Így karikáztam be olyan városokat, mint Detroit, New York, Chicago, Los Angeles és mások. Ahogy elkezdtem imádkozni, a következő hat hónapban egyre világosabb lett számomra, hogy Isten Los Angeles környékére küld gyülekezetet plántálni. Imádságaim és tanulmányom során rátaláltam az úgynevezett Seddleback-völgyre, ez egy rohamosan fejlődő terület, ahova gyülekezetek kellettek. Tehát még akkor Texasból levelet írtam az egyik seddleback-völgyi gyülekezet vezetőjének. Megírtam, hogy Kaliforniába szeretnék költözni, és gyülekezetet kezdeni a környéken. Megírtam, hogy nem támogatást, nem pénzt kérek, hanem szeretném tudni a véleményét, megfelelő hely-e az gyülekezetplántálásra. Isten valahogy úgy intézte, hogy ez az ember már hallott rólam, és ő is írt nekem egy levelet, amelyben ez állt: "Warren úr, gondolt-e már arra, hogy Seddleback-völgybe jöjjön gyülekezetet plántálni?" Leveleink keresztezték egymást. Ő hamarabb megkapta az én levelem, mint én az övét, bár ugyanaznap adtuk fel. Másnap, amikor én is elolvastam az ő levelét, tudtam, hogy Isten csodákat kezd tenni. 1979 októberében Kaliforniába jöttem, és elkezdtem imádkozni a helyért. Felmentem egy hegyre, majd letekintettem a városra, és imádkoztam: "Istenem, az egész életemet arra szánom, hogy elérjem ennek a városnak a lakóit Krisztusért." Letérdeltem és így folytattam: "Odaajánlom magam arra, hogy egész életemben ezt végezzem." A feleségem is letérdelt velem, és együtt imádkoztunk, és elköteleztük az életünket a környékben lakók számára és Jézus Krisztus terve mellett. Majd 1980 januárjában elköltöztünk Texasból a feleségemmel és négy hónapos kislányunkkal. Szegény diákokként nem voltak tartalékaink, így az összes pénzünk elment arra, hogy egy teherautót béreljünk. Felpakoltuk az összes holminkat, amink volt, és elindultunk Kaliforniába, Los Angeles környékére. Ezen a környéken emberek milliói élnek, és mi délután négy óra körül érkeztünk oda a legnagyobb csúcsforgalomban. Nyomasztólag hatott rám a környék mérete (tudni kell, hogy egy 500 lakosú kis faluban nőttem fel, és nem jártam ilyen nagy városokban, mint ez), amikor láttam azt a nagy tömeget, ami ebben a nagyvárosban nyüzsög, felkiáltottam: "Istenem, rosszul választottál, én vidéki ember vagyok, egy 500 fős kis falucskában nőttem föl." Isten mégis oda küldött. Tehát nem volt se pénzem, se barátaim, senkit sem ismertem abban a városban. Amikor odaértünk a teherautóval, egy ingatlanügynökséget kerestem. Találkoztam egy emberrel, név szerint Dan Dallel, aki lakáseladással és bérléssel foglalkozik. Miután bementem az irodába, ezt

mondtam: "Jó napot, Rick Warren vagyok. Azért jöttem ide, mert szeretnék elkezdni egy új gyülekezetet, és valahol laknunk kell, de nincs semmi pénzem." Mosolygott rajtam, majd így válaszolt: "Nézzük csak mit is tehetnénk..." A költözésünket teljesen hitben kezdtük el. Abban a hitben, hogy Isten megsegít minket. Az első éjszakát még a teherautóban töltöttük, mert nem sikerült lakást találni. Rövidre fogva a szót, ez az ember segített találni egy kis lakást, amit ki tudtunk bérelni. Mivel egyáltalán nem volt pénzünk, azt mondta, hogy az első hónapért nem kell fizetni. Megkérdeztem tőle: "Dan, jár-e valahova gyülekezetbe?" "Nem, sehova" - mondta. "Akkor ön lesz az első tagja a gyülekezetünknek" - mondtam. Így indult a seddlebacki gyülekezet. Két héttel később tartottuk a seddlebacki gyülekezet első istentiszteletét az otthonunkban. Heten voltunk: a feleségem, én és a kislányunk, Dan és az ő felesége és a kislányuk, meg még valaki. Akkor megkérdeztem: "Milyen gyülekezet legyünk?" Ők azt válaszolták: "Olyan, amelyik eléri a hitetleneket." Örülök annak, hogy a gyülekezetünk tagjainak 70-80%-a találta meg a mi gyülekezetünkben Jézust. Ott ismerte meg őt mint urát. Az elmúlt öt évben 5200 új hívőt merítettünk be, és ők mindannyian felnőtt emberként fogadták be Jézust. Istenünk nagyon kegyelmes hozzánk, hogy ilyen nagy aratást adott nekünk. Amint elkezdtek a gyülekezetet, eldöntöttem, hogy megismerem, hogyan gondolkoznak a hitetlenek. Bejelentettem, hogy az első hivatalos, nyilvános istentiszteleteinket 12 hét múlva kezdjük el az után, hogy megérkeztünk és letelepedtünk. Ez a nap éppen húsvét vasárnapja volt, így akkor kezdtünk. A 12 hét alatt házról házra mentem, hogy találkozam az emberekkel, akiknek bemutatkoztam, és azt mondtam: "Szeretném megtudni, hogy milyen problémáik vannak ezen a környéken; megengednék, hogy föltegyek néhány kérdést? Mit gondolnak, mire van leginkább szüksége a környéken élőknek?" Figyelmesen meghallgattam, amit mondtak, majd azt is megkérdeztem, hogy nekik, mint családnak, mire van a legnagyobb szükségük. Volt nálam egy darab papír, amire leírtam minden információt. Csak hallgattam az embereket 12 héten át, majd leírtam az összes információt egy körlevélbe, amit szétküldtem az egész környéken. Egy nyomdában kinyomtattattam 15 ezer meghívót. Ekkorra már a lakásunkon összegyűvő kis bibliatanulmányozó csoport létszáma 15 főre nőtt. Tehát 15 ember hajtogatta, borítékolta, bélyegezte és címezte meg a 15 ezer levelet. A címeket a telefonkönyvből vettük, és kézzel megcímeztük az összes levelet. Postára adtuk, tudatva mindenkivel, hogy húsvét vasárnap istentiszteletet fogunk tartani. Egy héttel előbb a 15 emberrel lementem abba az iskolába, amit használhattunk, hogy ott elpróbáljuk az istentiszteletet. Azt mondtuk, hogy amíg lehetséges, ezt az épületet fogjuk használni gyülekezeti célra. Kijelentettem, hogy úgy fogok prédikálni, mintha 50-60 ember lenne ott, mert a jövő héten az lesz természetes. Ez csupán próba istentiszteletnek indult, de néhányan egy héttel korábban megkapták a levelünket, és eljöttek,

így legalább hatvanan voltunk a próba istentiszteleten. Már ekkor öten adták át életüket Jézusnak. Soha nem felejttem el, hogy arról prédikáltam, hogy Jézus tesz szabaddá. Ő szabadít meg a bűn terhétől, Ő szabadít meg az egyedüllét fájdalmától, Ő szabadít meg mások elvárásaitól, a jövőtől való félelemtől, és Ő megszabadít a haláltól való félelemtől is. Az első prédikációm alapigéje a gyülekezetünkben ez volt: "Megismeritek az igazságot és az igazság szabadokká tesz benneteket." A következő héten több mint 200 ember jelent meg a gyülekezetünkben. Ez csoda volt! Ezek közül csak öten voltak keresztények, a többi mind hitetlen. Azt mondtam: nyissuk ki a Bibliát, de senkinek sem volt Bibliája. Az énekeket sem ismerte senki, nem tudták, hogyan kell imádkozni. A következő hónapokban foglalkozni kezdtünk az érdeklődőkkel, és sorban megtértek egyik a másik után. Így elindult a gyülekezet növekedése. Az évek során számos épületet használtunk. Amikor kinőttünk egyet, továbbmentünk egy következőbe, és ha túl sokan voltunk vagy nem találtunk megfelelő épületet, akkor a szabadban jöttünk össze. A szabadban sütött bennünket a nap vagy éppen eláztunk. Végül sikerült megspórolni elég pénzt ahhoz, hogy egy nagy sátrat vegyünk, és ezt elkezdtük megtölteni emberekkel. Hamarosan az egy istentiszteletből lett kettő, majd három, aztán négy istentisztelet. Végül két évvel ezelőtt sikerült fölépíteni az első épületünket. Mostanában egy átlagos hétvégén kb. 14 ezer ember jön el az istentiszteleteinkre. Mindezeket bátorításként mondtam el. Nagy lehetőségek rejlenek a kis kezdetekben, ha ott van Isten. Soha ne becsüljétek alá a kicsiny kezdetek erejét, az egy ember erejét. Isten képes megváltoztatni a világot egy ember által. Isten téged is tud használni. Ne korlátozd Istent.

Hidd el, hogy nagy dolgokat fog tenni a te életedben is, és meg is teszi, ha bízol benne.